

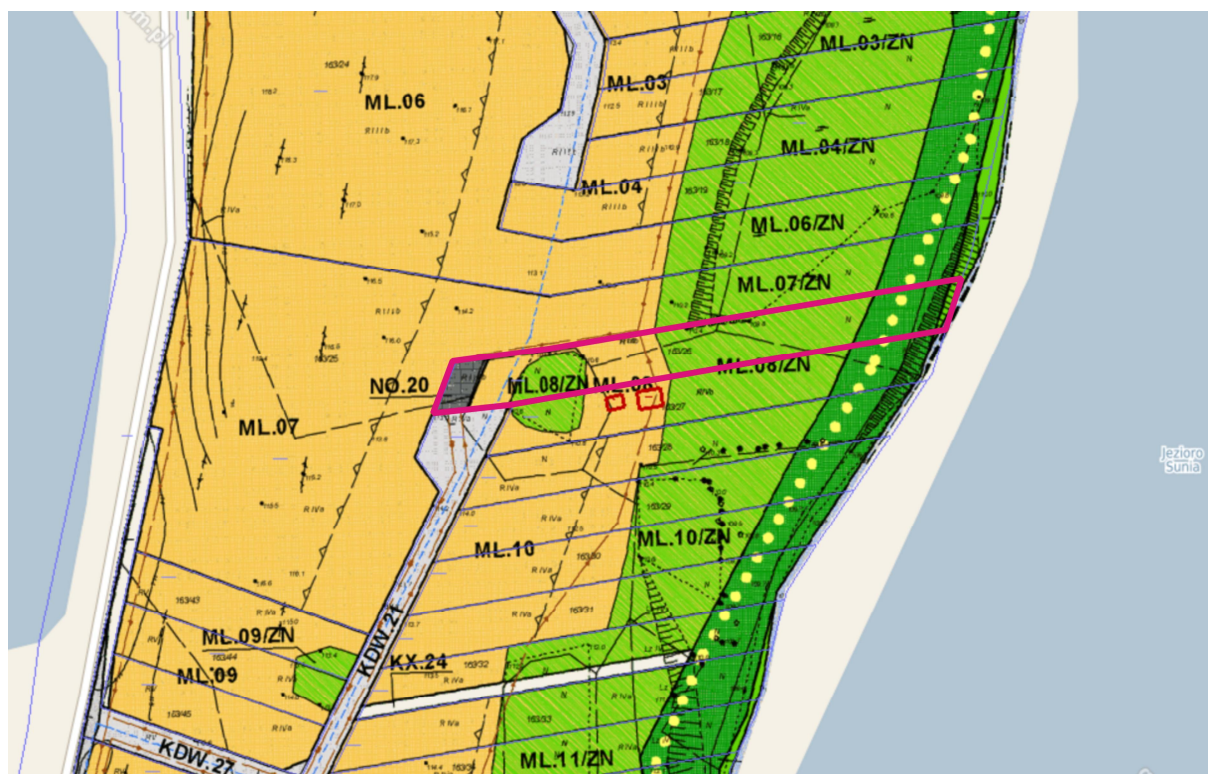


Pracownia SPATIUM Monika Jabłońska

pracownia@spatium.com.pl - tel. 609-789-098

OCHRONA I KSZTAŁTOWANIE ŚRODOWISKA - ARCHITEKTURA I REWITALIZACJA
KRAJOBRAZU - PLANOWANIE PRZESTRZENNE I URBANISTYKA

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO PROJEKTU
MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
CZĘŚCI OBRĘBU WORŁAWKI GMINA ŚWIĄTKI



AUTORKA OPRACOWANIA:

MGR INŻ. MONIKA JABŁOŃSKA

SPECJALISTA W ZAKRESIE
KSZTAŁTOWANIA I OCHRONY ŚRODOWISKA

Monika Jabłońska
mgr inż. Monika Jabłońska

OLSZTYN – KWIECIEŃ 2019 r.

SPIS TREŚCI

CZĘŚĆ OPISOWA

WSTĘP.....	4
1. INFORMACJE O ZAWARTOŚCI, GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ JEGO POWIĄZANIACH Z INNYMI DOKUMENTAMI	
1.1. PODSTAWA PRAWNA I MERYTORYCZNA ORAZ ZAKRES PROGNOZY.....	4
1.2. CEL OPRACOWANIA PROGNOZY I METODY PRACY.....	5
1.3. INFORMACJA O ZAWARTOŚCI I GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTU PLANU	
1.3.1. STRUKTURA PROJEKTU PLANU.....	5
1.3.2. CEL SPORZĄDZENIA PROJEKTU PLANU.....	6
1.3.3. ZASADY ZAGOSPODAROWANIA TERENU.....	6
1.4. ZMIANY W ZAGOSPODAROWANIU OBSZARU – RÓŻNICE POMIĘDZY OBOWIĄZUJĄCYM PLANEM A PROJEKTEM PLANU	10
1.5. POWIĄZANIE USTALEŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE PLANU Z INNYMI DOKUMENTAMI.....	10
2. INFORMACJE O METODACH ZASTOSOWANYCH PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY.....	21
3. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTU PLANU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA.....	22
4. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO.....	22
5. ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA ORAZ POTENCJALNE ZMIANY JEGO STANU W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU PLANU	
5.1. ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA.....	22
5.2. POTENCJALNE ZMIANY ISTNIEJĄCEGO STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU PLANU	25
6. STAN ŚRODOWISKA NA OBSZARACH OBJĘTYCH PRZEWIDYWANYM ZNACZĄCYM ODDZIAŁYWANIEM.....	25
7. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PROJEKTU PLANU, W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCE OBSZARÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE NA PODSTAWIE USTAWY Z DNIA 16 KWIETNIA 2004 R. O OCHRONIE PRZYRODY.....	25
8. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTU PLANU, ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWYWANIA PROJEKTU PLANU.....	26

9. PRZEWIDYWANE ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIA, W TYM ODDZIAŁYWANIA BEZPOŚREDNIE, POŚREDNIE, WTÓRNE, SKUMULOWANE, KRÓTKOTERMINOWE, ŚREDNIOTERMINOWE I DŁUGOTERMINOWE, STAŁE I CHWILOWE ORAZ POZYTYWNE I NEGATYWNE, NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU, A TAKŻE ŚRODOWISKO.....	31
10. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI PROJEKTU PLANU, W SZCZEGÓLNOŚCI NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU.....	34
11. ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE PLANU WRAZ Z UZASADNIENIEM ICH WYBORU ORAZ OPIS METOD DOKONANIA OCENY PROWADZĄCEJ DO TEGO WYBORU ALBO WYJAŚNIENIE BRAKU ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH, W TYM WSKAZANIA NAPOTKANYCH TRUDNOŚCI WYNIKAJĄCYCH Z NIEDOSTATKÓW TECHNIKI LUB LUK WE WSPÓŁCZESNEJ WIEDZY.....	35
12. PODSUMOWANIE I WNIOSKI	35
13. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM.....	36
 ➤ OŚWIADCZENIE WYNIKAJĄCE Z ART. 51 UST. 2 PKT. 1 LIT F USTAWY Z DNIA 3 PAŹDZIERNIKA 2008 R. O UDOSTĘPNIANIU INFORMACJI O ŚRODOWISKU I JEGO OCHRONIE, UDZIALE SPOŁECZEŃSTWA W OCHRONIE ŚRODOWISKA ORAZ O OCENACH ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO (T.J. Dz. U. z 2018 R. POZ. 2081 ZE ZM.).	

CZĘŚĆ KARTOGRAFICZNA

ZAŁĄCZNIK GRAFICZNY W SKALI 1:1000 PN. „RYSUNEK DO PROGNOZY ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO CZĘŚCI OBRĘBU WORŁAWKI GMINA ŚWIĄTKI”.

WSTĘP

Niniejsza prognoza oddziaływania na środowisko powstała dla potrzeb projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru określonego załącznikiem graficznym do Uchwały Nr XXVII/328/2018 z dnia 26 września 2018 r. Rady Gminy Świątki w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części obrębu Worławki, Gmina Świątki.

Zgodnie z art. 17 pkt 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o *planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 1945 ze zm.) wójt gminy po podjęciu przez radę gminy uchwały o przystąpieniu do sporządzenia planu miejscowego, sporządza projekt planu (...) wraz z prognozą oddziaływania na środowisko. Prognoza oddziaływania na środowisko jest elementem strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, o której mowa w ustawie o z dnia 3 października 2008 r. o *udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 2081 ze zm.). Zgodnie z art. 46 pkt 1 w/w ustawy projekt planu zagospodarowania przestrzennego wymaga przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko. W myśl art. 51 ust. 1 cytowanej ustawy organ opracowujący projekt planu sporządza prognozę oddziaływania na środowisko.

Niniejsza Prognoza oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części obrębu Worławki gmina Świątki odnosi się do terenu objętego obowiązującym planem miejscowym pn.: „Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenu wzdłuż północno – zachodniego brzegu jeziora Sunia, obręb Worławki i działki nr 18/19, obręb Kwiecewo, gmina Świątki” uchwalony Uchwałą Nr XV/89/2008 z dnia 18 czerwca 2008 roku.

1. INFORMACJE O ZAWARTOŚCI, GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ JEGO POWIĄZANIACH Z INNYMI DOKUMENTAMI

1.1. PODSTAWA PRAWNA I MERYTORYCZNA ORAZ ZAKRES PROGNOZY

Zgodnie z art. 17 pkt. 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o *planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego sporządza się wraz z prognozą oddziaływania tego planu na środowisko, uwzględniając ustalenia studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy. Podstawę merytoryczną opracowania prognozy stanowią:

- Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części obrębu Worławki gmina Świątki.
- Obowiązujący miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego pn.: „Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenu wzdłuż północno – zachodniego brzegu jeziora Sunia, obręb Worławki i działki nr 18/19, obręb Kwiecewo, gmina Świątki” uchwalony Uchwałą Nr XV/89/2008 z dnia 18 czerwca 2008 roku”.
- Akty i przepisy prawa związane z ochroną środowiska i przyrody.
- Publikacje związane z ochroną środowiska i przyrody.

Zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko został określony w piśmie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie – znak WOOŚ.411.2.2019.AD z dnia 29.01.2019 r. oraz w piśmie Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Olsztynie – znak ZNS.4082.1.2019.KR z dnia 11 stycznia 2019 r.

Niniejsza prognoza wpływu ustaleń projektu planu na środowisko składa się z następujących części:

- opisowej zawierającej oceny hipotetycznej, oparte na zasadach logicznego wnioskowania, w tym opis poszczególnych elementów środowiska, ocenę ich stanu i wrażliwości, informacje o aktualnym zagospodarowaniu terenu i ustaleniach projektu zmiany planu, pełniącą funkcję informacyjną w stosunku do późniejszych etapów

projektowania inwestycji, wskazując jakie problemy z zakresu ochrony środowiska muszą być w ich trakcie brane pod uwagę i rozwiązywane.

- kartograficznej stanowiącej integralną część niniejszego opracowania, na którą składa się rysunek w skali 1:1000 stanowiący załącznik graficzny.

1.2. CEL OPRACOWANIA PROGNOZY I METODY PRACY

Prognoza oddziaływania na środowisko miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest elementem procedury oceny oddziaływania na środowisko planu. Podstawowym celem prognozy opracowywanej równocześnie z projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest identyfikacja możliwych wpływów na komponenty środowiska danego obszaru i zdrowie ludzi, jakie potencjalnie mogą nastąpić na skutek realizacji ustaleń planu oraz współpraca z autorem ustaleń planu w celu wyeliminowania niekorzystnych ustaleń, które mogą spowodować negatywne skutki dla środowiska. Ważnym zadaniem prognozy jest informowanie lokalnej społeczności, władz samorządowych i podmiotów gospodarczych o skutkach realizacji ustaleń planu. Rolą tego opracowania jest minimalizacja szkodliwej działalności człowieka na środowisko przyrodnicze w wyniku realizacji ustaleń planu, a także uzasadnienie decyzji zawartych w planie.

Prognoza, analizując skutki najsilniej obciążające środowisko pełni rolę informacyjną i ostrzegawczą w stosunku do późniejszych etapów projektowania inwestycji, wskazując jakie problemy z zakresu ochrony środowiska muszą być w ich trakcie brane pod uwagę i rozwiązywane, a także czym może grozić brak odpowiednich rozwiązań. Na etapie projektu planu sygnalizuje się dopiero możliwość wystąpienia zagrożeń w przyszłości, ale mogą one nie wystąpić lub mieć inny (łagodniejszy) charakter, o ile podejmie się odpowiednie działania zapobiegawcze na dalszych etapach projektowania dopuszczonych przedsięwzięć.

Celem niniejszego opracowania jest ocena projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części obrębu Worławki gmina Świątki w aspekcie ochrony zasobów naturalnych środowiska przyrodniczego i przedstawienia przewidywanych przekształceń środowiska oraz warunków życia ludzi w wyniku realizacji planu.

1.3. INFORMACJA O ZAWARTOŚCI I GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTU PLANU

1.3.1. STRUKTURA PROJEKTU PLANU

Ustalenia projektu planu zostały sformułowane w trzech rozdziałach, z czego w niniejszym opracowaniu omówiono dwa pierwsze; ostatni, trzeci zawiera przepisy końcowe, które nie odnoszą się do możliwych oddziaływań ustaleń projektu planu na środowisko. Kolejnymi opisanymi rozdziałami dokumentu są:

- Rozdział I – Ustalenia ogólne dotyczące całego terenu, zawierający:
 - przedmiot ustaleń planu,
 - definicje terminów i pojęć zastosowanych w treści ustaleń,
 - ustalenie zakresu rysunku planu,
 - ustalenia dotyczące zasad zagospodarowania na całym obszarze objętym planem, w tym:
 - zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego,
 - zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu,
 - zasady kształtowania krajobrazu,
 - zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, w tym krajobrazów kulturowych oraz dóbr kultury współczesnej,
 - wymagania wynikające z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych,
 - zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu,
 - ustalenia dotyczące granic i sposobów zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, na podstawie odrębnych przepisów, terenów górniczych, a także obszarów szczególnego zagrożenia powodzią, obszarów

- osuwania się mas ziemnych, krajobrazów priorytetowych określonych w audycie krajobrazowym oraz w planach zagospodarowania przestrzennego województwa,
- szczegółowe zasady i warunki scalania i podziału nieruchomości objętych planem miejscowym,
- szczególne warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu, w tym zakaz zabudowy,
- zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej,
- zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji,
- sposób i termin tymczasowego zagospodarowania, urządzania i użytkowania terenów,
- stawki procentowe, na podstawie których ustala się opłatę (...),
- zadania własne gminy z zakresu infrastruktury technicznej,
- inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym,
- inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym.
- Rozdział II – Ustalenia szczegółowe dotyczące poszczególnych terenów elementarnych.
- Rozdział III – Ustalenia końcowe.

1.3.2. CEL SPORZĄDZENIA PROJEKTU PLANU

W granicach obszaru objętego projektem planu zastosowanie mają ustalenia obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego pn.: „Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenu wzdłuż północno – zachodniego brzegu jeziora Sunia, obręb Worławki i działki nr 18/19, obręb Kwiecewo, gmina Świątki” uchwalony Uchwałą Nr XV/89/2008 z dnia 18 czerwca 2008 roku. W granicach obszaru opracowania zgodnie z obowiązującym planem miejscowym wydzielono następujące tereny elementarne: Teren lokalizacji zbiorczej przepompowni ścieków (NO.20), Tereny zabudowy rekreacji indywidualnej (ML.08), Tereny zieleni naturalnej w granicach wskazanych nieruchomości ML (ML.08/ZN) oraz Tereny zieleni naturalnej na skarpach, tarasach nadjeziornych, obniżeniach terenowych (ZN.02). W granicach terenu elementarnego ML.08 obowiązują m.in. ustalenia, że *zezwala się na lokalizację w granicach każdego z terenów ML.03, ML.04, ML.08, ML.12, ML.15, ML.16, wyznaczonych liniami rozgraniczającymi, jednego budynku rekreacji indywidualnej wraz z towarzyszącym budynkiem gospodarczo – garażowym, łącznie 6 budynków rekreacji indywidualnej.*

Teren objęty niniejszym projektem planu obejmuje działkę nr ewid. 163/26 obręb Worławki. Nieruchomość ta wraz z działką sąsiednią nr ewid. 163/27 położone są w granicach jednego, wspólnego terenu elementarnego ML.08 (Tereny zabudowy rekreacji indywidualnej). Mając na uwadze wyżej cytowany zapis obowiązującego planu miejscowego, z uwagi, że na działce nr ewid. 163/27 znajduje się już budynek rekreacji indywidualnej, nie ma już możliwości lokalizacji budynku na działce nr ewid. 163/26. Ponieważ każda z działek stanowi własność innych osób fizycznych, właściciel działki 163/26 uwzględniając prawo własności jest zainteresowany budową budynku rekreacji indywidualnej na swojej nieruchomości. Tym samym celem sporządzenia niniejszego projektu planu jest umożliwienie budowy budynku rekreacyjnego na działce nr ewid. 163/26 obręb Worławki gmina Świątki.

1.3.3. ZASADY ZAGOSPODAROWANIA TERENU

Podstawowym elementem ustaleń projektu planu jest określenie przeznaczenia terenu i warunków jego zagospodarowania wynikających z potrzeb ochrony zasobów środowiska w kontekście rozwoju określonych funkcji. W granicach obszaru objętego projektem planu tereny elementarne przeznaczono pod:

- Zabudowę rekreacji indywidualnej (ML.01)
- Wody powierzchniowe śródlądowe (WS.01)

- Zieleń urządzoną (ZP.01)
- Zieleń naturalną (ZN.01)
- Infrastrukturę techniczną (TI.01).

W granicach wydzielonych terenów elementarnych określono przeznaczenie podstawowe i uzupełniające terenu, które zdefiniowane są następująco:

- przeznaczenie podstawowe – oznacza przeznaczenie, które przeważa na danym terenie elementarnym, zarówno w zakresie wykorzystania powierzchni terenu jak i kubatury;
- przeznaczenie uzupełniające – oznacza inne rodzaje przeznaczenia niż podstawowe, które uzupełniają lub wzbogacają przeznaczenie podstawowe.

Ponadto w projekcie planu wprowadzono inne definicje określające sposób zabudowy terenu i możliwość jego zagospodarowania tj.:

- nieprzekraczalnej linii zabudowy – rozumianej jako wyznaczona na rysunku planu linię, której w przestrzeni nie może przekroczyć żaden element budynku;
- linii rozgraniczającej tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania – rozumianej jako linię obowiązującą, która nie może ulec przesunięciu w wyniku realizacji planu i która rozdziela tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania.

W poniższej tabeli zestawiono szczegółowe warunki kształtowania zabudowy i zagospodarowania, które wpływają na jakość środowiska w wyznaczonych terenach dla których określono rodzaj i zakres obowiązujących standardów środowiska.

Oznaczenie terenu w planie	Użytkowanie terenu		Zasady zagospodarowania
	Dopuszczalna funkcja na danym terenie	Rodzaj zabudowy	Ustalenia obowiązujące określające dopuszczalne oddziaływania na środowisko
ML.01	Tereny zabudowy rekreacji indywidualnej.	1. Przeznaczenie podstawowe: – Zabudowa rekreacji indywidualnej. 2. Przeznaczenie uzupełniające: – Infrastruktura techniczna, zieleń urządzona. ▪ W ramach przeznaczenia podstawowego dopuszcza się budowę budynku gospodarczo-garażowego, komunikacji wewnętrznej, małej architektury. ▪ Zabudowę należy realizować jako wolnostojącą w ilości nie większej niż jeden budynek rekreacji indywidualnej oraz jeden budynek gospodarczo-garażowy na jednej działce budowlanej.	▪ Nieprzekraczalnie linie zabudowy zgodnie z oznaczeniem na rysunku projektu planu. ▪ Projekt zagospodarowania działki należy dostosować do istniejącej rzeźby terenu. ▪ Minimalna powierzchnia nowo wydzielanej działki budowlanej 800 m². ▪ Maksymalna wysokość zabudowy: budynku rekreacji indywidualnej – mierzona od poziomu parteru do kalenicy głównej – dwie kondygnacje nadziemne, w tym druga jako poddasze użytkowe jednak nie więcej niż 8,0 m; budynku gospodarczo-garażowego – mierzona od poziomu parteru do kalenicy głównej – 5,0 m; pozostałych obiektów budowlanych – 5,0 m. ▪ Wysokość posadowienia poziomu parteru budynków: budynku rekreacji indywidualnej – nie wyżej niż 0,5 m w odniesieniu do najwyższego punktu istniejącego terenu mierzonego po obrysie budynku; budynku gospodarczo-garażowego – nie wyżej niż 0,3 m w odniesieniu do najwyższego punktu istniejącego terenu mierzonego po obrysie budynku.

			▪ Geometria dachów: dachy dwuspadowe o symetrycznym nachyleniu połaci zawartym w przedziale od 35 do 45 stopni. ▪ Rodzaj pokrycia i kolorystyka dachów: dachówka ceramiczna lub blachodachówka w odcieniach czerwieni. ▪ Zachowanie minimum 40% powierzchni działki budowlanej jako biologicznie czynnej. ▪ Maksymalna wielkość powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni działki budowlanej 0,40. ▪ Minimalna i maksymalna intensywność zabudowy od 0,05 do 0,90. ▪ Dopuszczalny poziom hałasu w środowisku jak dla terenów przeznaczonych na cele rekreacyjno-wypoczynkowe zgodnie z przepisami odrębnymi. ▪ Miejsca do parkowania w granicach własnych działki w ilości nie mniejszej niż 2 miejsca parkingowe.
WS.01	Tereny wód powierzchniowych śródlądowych.	Przeznaczenie podstawowe: ▪ Wody powierzchniowe śródlądowe. ▪ Dopuszcza się możliwość lokalizacji kładki drewnianej na zasadach określonych w przepisach odrębnych.	▪ Dopuszcza się możliwość odprowadzania wód opadowych i roztopowych do zbiornika wodnego z terenu zabudowy rekreacji indywidualnej oznaczonego symbolem ML.01 na zasadach określonych w przepisach odrębnych.
ZP.01	Tereny zieleni urządzonej.	Przeznaczenie podstawowe: ▪ Zieleń urządzona. ▪ Dopuszcza się lokalizację ciągów pieszych. ▪ Dopuszcza się lokalizację obiektów małej architektury. ▪ Dopuszcza się lokalizację sieci infrastruktury technicznej.	▪ Maksymalna wysokość zabudowy 5,0 m. ▪ Maksymalna wielkość powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni terenu elementarnego 0,20. ▪ Zachowanie minimum 80% powierzchni działki budowlanej jako biologicznie czynnej.
ZN.01	Tereny zieleni naturalnej.	Przeznaczenie podstawowe: ▪ Zieleń naturalna. ▪ Dopuszcza się lokalizację ciągów pieszych o nawierzchni nieuszczelnionej (przepuszczalnej). ▪ Dopuszcza się lokalizację pomostu na zasadach określonych w przepisach odrębnych. ▪ Dopuszcza się lokalizację sieci infrastruktury technicznej.	-----
TI.01	Tereny infrastruktury technicznej.	Przeznaczenie podstawowe: ▪ Infrastruktura techniczna. ▪ Istniejąca sieć elektroenergetyczna niskiego napięcia adaptowana. ▪ Teren przeznaczony pod	-----

		lokalizację urządzeń i sieci infrastruktury technicznej. ▪ Maksymalna wysokość urządzeń infrastruktury technicznej – 10,0 m.	
--	--	---	--

W granicach omawianego obszaru przewiduje się wprowadzenie następujących ustaleń mających wpływ na jakość środowiska:

- Ustalenie zakazu lokalizowania tymczasowych obiektów budowlanych, w tym tymczasowych obiektów usługowo-handlowych, z wyjątkiem obiektów zaplecza budowy.
- Ustaleniu zakazu lokalizacji przedsięwzięć zaliczanych do mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów o ochronie środowiska, z wyjątkiem inwestycji celu publicznego.
- Ustalenie zakazu stosowania ogrodzeń wyższych niż 1,6 m, ogrodzeń pełnych oraz ogrodzeń wykonanych z prefabrykowanych elementów żelbetowych.
- Ustalenie zakazu grodzenia terenu objętego planem w odległości mniejszej niż 1,5 m od linii brzegu jeziora Sunia zgodnie z przepisami ustawy Prawo wodne.
- Ustalenie zakazu lokalizacji reklam, w tym tablic i urządzeń reklamowych.
- Określenie rodzaju i kolorystyki elewacji budynków.
- Ustaleniu zaopatrzenia w wodę z sieci wodociągowej na zasadach określonych w przepisach odrębnych.
- Ustaleniu odprowadzania ścieków sanitarnych do sieci kanalizacji sanitarnej na zasadach określonych w przepisach odrębnych lub do szczelnego zbiornika bezodpływowego lub przydomowej oczyszczalni ścieków na zasadach określonych w przepisach odrębnych.
- Ustaleniu odprowadzania wód opadowych i roztopowych z nawierzchni uszczelnionych dróg, parkingów i placów manewrowych zgodnie z przepisami odrębnymi, a z powierzchni dachów odprowadzenie do gruntu lub zagospodarowanie w granicach własnych działki bez szkody dla gruntów sąsiednich zgodnie z przepisami odrębnymi.
- Ustaleniu zaopatrzenia w energię elektryczną z sieci elektroenergetycznej na zasadach określonych w przepisach odrębnych.
- Ustaleniu zaopatrzenia w gaz z sieci gazowej na zasadach i warunkach określonych w przepisach odrębnych.
- Ustaleniu, że zaopatrzenie w ciepło będzie następowało z indywidualnych źródeł ciepła produkujących energię ze źródeł odnawialnych takich jak: panele fotowoltaiczne, kolektory słoneczne, pompy ciepła lub konwencjonalnych indywidualnych źródeł ciepła o technologiach spalania paliw zapewniających zachowanie norm emisji określonych w przepisach odrębnych
- Wprowadzeniu zapisu, że dopuszcza się realizację instalacji do produkcji energii ze źródeł odnawialnych takich jak: panele fotowoltaiczne i kolektory słoneczne montowane na dachach budynków oraz pompy ciepła na zasadach określonych w przepisach odrębnych.
- Ustaleniu, że gospodarkę odpadami stałymi należy realizować zgodnie z przepisami odrębnymi, w tym zasadami określonymi w regulaminie utrzymania czystości i porządku w gminie.
- Ustaleniu zakazu unieszkodliwiania odpadów w granicach własnych działki lub terenu elementarnego.

W ustaleniach dotyczących zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji określono, że powiązanie terenów objętych planem z zewnętrznym układem komunikacyjnym będzie realizowane drogą wewnętrzną posiadającą połączenie z drogą powiatową nr 1407N położonymi poza planem. Remontowane, przebudowywane, rozbudowywane oraz budowane systemy komunikacyjne powinny odpowiadać wymogom stawianym drogom pożarowym zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami.

Na obszarze objętym projektem planu nie przewiduje się realizacji zadań własnym gminy z zakresu infrastruktury technicznej, inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym oraz ponadlokalnym.

1.4. ZMIANY W ZAGOSPODAROWANIU OBSZARU – RÓŻNICE POMIĘDZY OBOWIĄZUJĄCYM PLANEM A PROJEKTEM PLANU

OBOWIĄZUJĄCY PLAN POD NAZWĄ:		PROJEKT ZMIANY PLANU POD NAZWĄ:	
MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO TERENU WZDŁUŻ PÓŁNOCNO – ZACHODNIEGO BRZEGU JEZIORA SUNIA, OBRĘB WÓRŁAWKI I DZIAŁKI NR 18/19, OBRĘB KWIECEWO, GMINA ŚWIĄTKI		MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO CZĘŚCI OBRĘBU WÓRŁAWKI GMINA ŚWIĄTKI	
Oznaczenie w planie	Przeznaczenie terenu	Oznaczenie w planie	Przeznaczenie terenu
NO.20	Teren lokalizacji zbiorczej przepompowni ścieków.	TI.01	Tereny infrastruktury technicznej.
ML.08	Tereny zabudowy rekreacji indywidualnej.	ML.01	Tereny zabudowy rekreacji indywidualnej.
		WS.01	Tereny wód powierzchniowych śródlądowych.
ML.08/ZN	Tereny zieleni naturalnej w granicach wskazanych nieruchomości ML.	ML.01	Tereny zabudowy rekreacji indywidualnej.
		WS.01	Tereny wód powierzchniowych śródlądowych.
		ZP.01	Tereny zieleni urządzonej.
ZN.25	Tereny zieleni naturalnej na skarpach, tarasach nadjeziornych, obniżeniach terenowych.	ZN.01	Tereny zieleni naturalnej.

1.5. POWIĄZANIE USTALEŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE PLANU Z INNYMI DOKUMENTAMI

PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO – MAZURSKIEGO.

Plan zagospodarowania przestrzennego województwa warmińsko – mazurskiego uchwalony został przez Sejmik Województwa Warmińsko-Mazurskiego Uchwałą Nr XXXIX/832/18 z dnia 28 sierpnia 2018 r. Plan (...) jest dokumentem długookresowym sięgającym roku 2030, mającym zastosowanie w przypadku formułowania polityk przestrzennych i wynika ze specyfiki planowania strategicznego.

Plan zagospodarowania przestrzennego województwa jest narzędziem do realizacji jednego z ważniejszych zadań samorządu województwa, jakim jest kształtowanie i prowadzenie polityki przestrzennej w województwie. W oparciu o ocenę przestrzennych uwarunkowań rozwoju formułuje on kierunki polityki przestrzennej oraz zasady organizacji przestrzennej na poziomie struktur regionalnych.

Celem Planu województwa jest ochrona i kształtowanie ładu przestrzennego, który ma zasadnicze znaczenie dla prowadzenia rozwoju w sposób zrównoważony. W praktyce oznacza to:

- określenie przestrzennych uwarunkowań rozwoju (społecznych, gospodarczych i środowiskowych), w tym zróżnicowanych cech przestrzeni regionu, aby mogły one służyć realizacji programów i projektów rozwojowych na wszystkich poziomach planowania: krajowym, wojewódzkim i lokalnym,
- rozmieszczenie w przestrzeni celów i działań ustalonych w aktualnie obowiązującym dokumencie Strategii rozwoju społeczno-gospodarczego województwa warmińsko-mazurskiego,
- wskazanie zasadniczych ram dla rozwoju przestrzennego gmin w kontekście krajowym, regionalnym oraz międzygminnym.

Plan województwa zawiera treści, stanowiące podstawę do formułowania wniosków do opracowań planistycznych, w tym do koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju, do planów zagospodarowania obszarów morskich, do planów zagospodarowania przestrzennego województw sąsiednich oraz do studiów uwarunkowań

i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin i miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Strukturę funkcjonalno-przestrzenną województwa warmińsko-mazurskiego kształtują trzy podstawowe układy: węzłowy, liniowy oraz strefowy. Układ węzłowy stanowi sieć osadnicza, układ liniowy – system powiązań funkcjonalno-przestrzennych oparty na układzie wybranych dróg w województwie, a układ strefowy tworzą obszary o podobnych cechach środowiska przyrodniczego i wynikający z nich wiodący sposób użytkowania terenów. Głównym czynnikiem determinującym rozwój struktury funkcjonalno-przestrzennej są uwarunkowania przyrodnicze i środowiskowe, które wpływają na rozwój osadnictwa, systemów transportowych oraz sposób użytkowania i zagospodarowania terenów. Pomiędzy układem węzłowym, liniowym i strefowym zachodzą powiązania i relacje, które określają kształtowanie i funkcjonowanie zagospodarowania przestrzennego w skali regionalnej.

W Planie zagospodarowania przestrzennego województwa warmińsko-mazurskiego wskazano nadrzędny cel polityki przestrzennej, do którego należy dążyć: *Ład przestrzenny i zrównoważony rozwój jako podstawa kształtowania polityki przestrzennej województwa*. Osiągnięcie celu możliwe będzie poprzez realizację następujących celów szczegółowych:

1. Dążenie w gospodarowaniu przestrzenią do uporządkowania i harmonii pomiędzy różnymi elementami i funkcjami tej przestrzeni dla ochrony ładu przestrzennego, jako niezbędnego wyznacznika równoważenia rozwoju.
2. Podwyższenie konkurencyjności regionu, w szczególności poprzez podnoszenie innowacyjności i atrakcyjności jego głównych ośrodków miejskich.
3. Poprawa jakości wewnętrznej regionu poprzez promowanie integracji funkcjonalnej i tworzenie warunków dla wielofunkcyjnego rozwoju obszarów wiejskich, z wykorzystaniem potencjałów wewnętrznych.
4. Poprawa dostępności terytorialnej regionu w relacjach zewnętrznych i wewnętrznych poprzez rozwijanie systemów infrastruktury technicznej, w tym infrastruktury transportowej i telekomunikacyjnej.
5. Zachowanie i odtwarzanie wysokiej jakości struktur przyrodniczo-kulturowych i krajobrazowych regionu oraz zrównoważone korzystanie z zasobów środowiska, stanowiące istotny element polityki rozwoju województwa.
6. Zwiększenie odporności przestrzeni województwa na zagrożenie naturalne i antropogeniczne oraz utratę bezpieczeństwa energetycznego, a także uwzględnienie w polityce przestrzennej regionu potrzeb obronnych państwa.

Dla realizacji założonych celów polityki przestrzennej województwa, przy uwzględnieniu zasad planowania przestrzennego, służą przyjęte kierunki, zasady i działania zagospodarowania przestrzennego. Sformułowane kierunki i odpowiednio przypisane im zasady oraz działania odnoszą się do głównych elementów struktury przestrzennej województwa, wzajemnie ze sobą powiązanych i oddziałujących na siebie, pozostających we wzajemnych wielofunkcyjnych relacjach.

W Planie zagospodarowania przestrzennego województwa przyjmuje się główny kierunek dla realizacji polityki przestrzennej województwa w odniesieniu do ładu przestrzennego: Przywrócenie i kształtowanie ładu przestrzennego jako główny cel w gospodarowaniu przestrzenią i istotny element zintegrowanej polityki zrównoważonego rozwoju regionu.

Dla realizacji założonych celów polityki przestrzennej województwa, przy uwzględnieniu zasad planowania przestrzennego, służą przyjęte kierunki, zasady i działania zagospodarowania przestrzennego. Sformułowane kierunki i odpowiednio przypisane im zasady oraz działania odnoszą się do głównych elementów struktury przestrzennej województwa, wzajemnie ze sobą powiązanych i oddziałujących na siebie, pozostających we wzajemnych wielofunkcyjnych relacjach.

Projekt planu poprzez ustalone zasady zagospodarowania na całym obszarze objętym planem wpisuje się w cele i założenia planu zagospodarowania przestrzennego województwa warmińsko – mazurskiego tj.: Kształtowanie i wzmacnianie zrównoważonej struktury sieci osadniczej oraz rozwój ośrodków osadniczych; Ochrona zasobów przyrodniczych i krajobrazu kulturowego; Rozwój gospodarczy i wzrost konkurencyjności; Tworzenie warunków do rekreacji i rozwoju turystyki; Porządkowanie różnych elementów

i funkcji przestrzeni oraz zachowanie harmonii między nimi jako niezbędny wyznacznik równowagi rozwoju, Usprawnienie systemu planowania przestrzennego, Budowanie świadomości społecznej dotyczącej stanu ładu przestrzennego i jego znaczenia dla jakości życia człowieka, Ochrona i kształtowanie środowiska przyrodniczego i krajobrazu, Uwzględnianie w polityce przestrzennej wymogów ochrony środowiska, w tym kształtowanie spójności terytorialnej i funkcjonalnej przestrzeni przyrodniczej, Ochrona środowiska kształtującego warunki życia człowieka, Ochrona dziedzictwa kulturowego i kształtowanie tożsamości regionalnej, Sprawne funkcjonujące systemy zaopatrzenia w wodę w całym województwie, Sprawne funkcjonujące systemy utylizacji ścieków w oparciu o wysokosprawne technologie w całym województwie, Zwiększanie wytwarzania energii z OZE.

PROGRAM OCHRONY ŚRODOWISKA WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO – MAZURSKIEGO DO ROKU 2020.

Program Ochrony Środowiska Województwa Warmińsko-Mazurskiego do roku 2020 został przyjęty Uchwałą Nr XIX/445/16 Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 30 sierpnia 2016 r. Program Ochrony Środowiska jest narzędziem realizacji polityki ochrony środowiska, zbieżnej z założeniami najważniejszych dokumentów strategicznych i programowych, w województwie warmińsko-mazurskim. Określa obszary, kierunki interwencji i zadania służące poprawie stanu środowiska i bezpieczeństwa ekologicznego jego mieszkańców. Zapewnia ciągłość działań związanych z tworzeniem warunków zrównoważonego rozwoju województwa, jest kontynuacją i rozszerzeniem planów określonych w Programie Ochrony Środowiska Województwa Warmińsko-Mazurskiego na lata 2011–2014 z uwzględnieniem perspektywy na lata 2015–2018. Podstawową strukturę dokumentu tworzą:

- Wstęp (zawierający wprowadzenie, ogólną charakterystykę województwa i prognozę trendów rozwojowych),
- Ocena stanu środowiska (w poszczególnych obszarach interwencji: Ochrona klimatu i jakości powietrza, Zagrożenia hałasem, Pola elektromagnetyczne, Gospodarowanie wodami, Gospodarka wodno-ściekowa, Zasoby geologiczne, Gleby, Gospodarka odpadami i zapobieganie powstawaniu odpadów, Zasoby przyrodnicze, Zagrożenia poważnymi awariami),
- Cele, kierunki interwencji i zadania Programu,
- System realizacji Programu, zawierający harmonogram rzeczowo-finansowy oraz opis monitorowania realizacji Programu.

Ocena stanu środowiska w każdym obszarze interwencji definiuje przyczyny sprawcze i czynniki presji, opisuje stan poszczególnych komponentów środowiska, zawiera analizę SWOT i ocenę stanu realizacji POŚ WWM, określa kierunki interwencji i wyznacza 164 zadania nowego Programu. Harmonogram rzeczowo-finansowy stosuje podział zadań na zadania własne samorządu (36 zadań) i zadania monitorowane. Program obejmuje 10 obszarów interwencji: Ochrona klimatu i jakości powietrza. Zagrożenia hałasem. Pola elektromagnetyczne. Gospodarowanie wodami. Gospodarka wodno-ściekowa. Zasoby geologiczne. Gleby. Gospodarka odpadami i zapobieganie powstawaniu odpadów. Zasoby przyrodnicze. Zagrożenia poważnymi awariami.

Projekt planu poprzez ustalone zasady zagospodarowania na całym obszarze objętym planem wpisuje się w następujące obszary i kierunki interwencyjne:

- Obszar – Ochrona klimatu i jakości powietrza,
 - o Kierunek – zmniejszanie emisji zanieczyszczeń do atmosfery.
 - o Kierunek – wzrost wykorzystania OZE w bilansie energetycznym,
 - o Kierunek – doskonalenie planowania przestrzennego
(w projekcie planu ustalono wykorzystanie indywidualnych źródeł ciepła produkujących energię ze źródeł odnawialnych takich jak: panele fotowoltaiczne, kolektory słoneczne, pompy ciepła lub konwencjonalnych indywidualnych źródeł ciepła o technologiach spalania paliw zapewniających zachowanie norm emisji określonych w przepisach odrębnych; a także dopuszczono realizację instalacji do produkcji energii ze źródeł odnawialnych takich jak: panele fotowoltaiczne i kolektory

- słoneczne montowane na dachach budynków oraz pompy ciepła na zasadach określonych w przepisach odrębnych).
- Obszar – Gospodarowania wodami,
 - o Kierunek – utrzymanie dobrego stanu ilościowego i chemicznego wód podziemnych,
 - o Kierunek – doskonalenie planowania przestrzennego,
(w projekcie planu przewidziano zaopatrzenie w wodę z sieci wodociągowej; odprowadzanie ścieków sanitarnych do sieci kanalizacji sanitarnej na zasadach określonych w przepisach odrębnych lub do szczelnego zbiornika bezodpływowego lub przydomowej oczyszczalni ścieków na zasadach określonych w przepisach odrębnych; odprowadzanie wód opadowych i roztopowych z nawierzchni utwardzonych dróg, parkingów i placów manewrowych zgodnie z przepisami odrębnymi, a z powierzchni dachów do gruntu lub zagospodarować w granicach własnych działki bez szkody dla gruntów sąsiednich zgodnie z przepisami odrębnymi).
 - Obszar – Gospodarka wodno-ściekowa,
 - o Kierunek – zaopatrzenie ludności w wodę,
 - o Kierunek – oszczędne gospodarowania wodą,
 - o Kierunek – budowa i modernizacja sieci kanalizacyjnych,
(w projekcie planu przewidziano zaopatrzenie w wodę z sieci wodociągowej; odprowadzanie ścieków sanitarnych do sieci kanalizacji sanitarnej na zasadach określonych w przepisach odrębnych lub do szczelnego zbiornika bezodpływowego lub przydomowej oczyszczalni ścieków na zasadach określonych w przepisach odrębnych; odprowadzanie wód opadowych i roztopowych z nawierzchni utwardzonych dróg, parkingów i placów manewrowych zgodnie z przepisami odrębnymi, a z powierzchni dachów do gruntu lub zagospodarować w granicach własnych działki bez szkody dla gruntów sąsiednich zgodnie z przepisami odrębnymi).
 - Obszar – Gospodarka odpadami i zapobieganie powstawaniu odpadów
 - o Kierunek – minimalizacji ilości wytwarzanych odpadów,
 - o Kierunek – unieszkodliwianie odpadów komunalnych i pozostałych,
 - o Kierunek – zapobieganie zanieczyszczeniu powierzchni ziemi.
(w projekcie planu przewidziano, że gospodarowanie odpadami stałymi będzie prowadzone zgodnie z przepisami odrębnymi, w tym z zasadami określonymi w regulaminie utrzymania czystości i porządku w gminie oraz wprowadzono zakaz unieszkodliwiania odpadów w granicach własnych działki lub terenu elementarnego).

STRATEGIA ROZWOJU SPOŁECZNO – GOSPODARCZEGO WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO – MAZURSKIEGO DO ROKU 2025.

Cel główny strategii *Spójność ekonomiczna, społeczna i przestrzenna Warmii i Mazur z regionami Europy, przy czym:*

- spójność ekonomiczna oznacza wzrost gospodarczy umożliwiający osiągnięcie i utrzymanie przez województwo udziału własnego w produkcie krajowym brutto na poziomie co najmniej 3%,
- spójność przestrzenna to włączenie się województwa (formalne i jakościowe) do głównej sieci infrastruktury transportowej w Polsce oraz w transeuropejską sieć korytarzy transportowych,
- spójność społeczna rozumiana jest jako tworzenie miejsc pracy i wzrost przedsiębiorczości (oferta nowych miejsc pracy skierowana zostanie przede wszystkim do ludzi młodych z uwagi na ich naturalną aktywność, mobilność, otwartość na zdobywanie nowych kwalifikacji), a także poprawę warunków życia ludności (w szczególności dostępu do usług publicznych) zbliżającą do standardów życia występujących w Unii Europejskiej.

Strategia wskazuje, że problemy dotyczące gospodarki, zasobów ludzkich oraz infrastruktury i aspektów przestrzennych najbardziej widoczne są na obszarach wiejskich,

które jednocześnie pozbawione są wielu atutów decydujących o możliwościach oddolnego pobudzania rozwoju. Poprawa spójności wewnętrznej województwa warmińsko – mazurskiego oznacza wyrównywanie dysproporcji rozwojowych we wszystkich aspektach: ekonomicznym, przestrzennym i społecznym. Dotyczy to warunków rozwoju przedsiębiorczości i promocji, tworzenia nowoczesnej infrastruktury technicznej i warunków do zdobywania współczesnej wiedzy. Całość tych działań ukierunkowana będzie na powstawanie miejsc pracy i zmniejszenie bezrobocia oraz poprawę poziomu życia mieszkańców zarówno miast, jak i wsi.

Strategia rozwoju województwa warmińsko – mazurskiego w horyzoncie 2025 r. wskazuje trzy priorytety, które w szerokim rozumieniu obejmują całość zjawisk społeczno – gospodarczych włącznie z relacjami ze środowiskiem przyrodniczym:

- Priorytet 1 Konkurencyjna gospodarka. Cele operacyjne priorytetu *konkurencyjna gospodarka* przewidują wzrost konkurencyjności poprzez podnoszenie poziomu technologiczno-organizacyjnego oraz polepszanie jakości produktów i usług, w tym wspieranie transferu technologii i innowacji, poprawę i rozwój jakości produkcji i usług, rozwój odnawialnych źródeł energii oraz wspieranie rozwoju leśnictwa i gospodarki leśnej, systemu produkcji żywności wysokiej jakości i potencjału turystycznego.
- Priorytet 2 Otwarte społeczeństwo. Cele operacyjne priorytetu *otwarte społeczeństwo* przewidują różnorodną i dostępną edukację ekologiczną, zapewnienie bezpieczeństwa publicznego, wzrost atrakcyjności bazy sportowo-rekreacyjnej oraz poprawę jakości i ochronę środowiska (utrzymanie dobrego stanu i jakości wód, poprawę jakości i ochronę powierzchni ziemi, poprawę jakości i ochronę powietrza oraz zachowanie walorów krajobrazowych).
- Priorytet 3 Nowoczesne sieci. Cele operacyjne priorytetu *nowoczesne sieci* przewidują rozwój komunikacji wodnej i rozwój zintegrowanego transportu publicznego w ośrodkach miejskich, rozwój sieci nośników energii, udział w tworzeniu ponadregionalnych powiązań sieciowych w zakresie kreowania wszechstronnego rozwoju obszarów leśno-pojeziernych i ponadregionalnych produktów turystycznych oraz rozwój monitoringu środowiska.

Przyjęcie projektu planu wpisuje się w oś priorytetową Otwarte społeczeństwo, gdzie wzrost aktywności społecznej będzie następował wskutek realizacji celu operacyjnego *poprawa jakości i ochrona środowiska – stosowanie zasady trwałego rozwoju wymaga ciągłego myślenia o środowisku przyrodniczym przez pryzmat przyszłych pokoleń*. W tym celu przewidziane są działania z zakresu ochrony: wód, powierzchni ziemi, powietrza oraz zachowania walorów krajobrazowych.

Projekt planu jest zgodny z założeniami osi priorytetowej Nowoczesne sieci, którego cel strategiczny *Wzrost liczby i jakości powiązań sieciowych* związany jest z realizacją poniższych zadań:

- A. dostosowana do potrzeb sieć nośników energii – cel ten wynika z konieczności rozbudowy i modernizacji sieci gazowej, sieci energetycznej, sieci ciepłowniczej i wykorzystania odnawialnych źródeł energii. Jego osiągnięcie wpłynie korzystnie na stan środowiska przyrodniczego oraz jakość życia w regionie;
- B. poprawa jakości i ochrona środowiska – redukcja emisji zanieczyszczeń powietrza, w szczególności z niskich źródeł emisji oraz poprzez stosowanie ogrzewania przyjaznego środowisku; rozbudowa sieci kanalizacyjnych (w tym także kanalizacji deszczowej); inwestowanie w sieci wodociągowe; zapobiegania powstawaniu odpadów i racjonalna gospodarka odpadami.

Projekt planu poprzez ustalone zasady zagospodarowania na całym obszarze objętym planem wpisuje się w cele i założenia Strategii rozwoju społeczno – gospodarczego województwa warmińsko – mazurskiego.

PLAN GOSPODARKI ODPADAMI DLA WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO – MAZURSKIEGO NA LATA 2016 – 2022.

Plan gospodarki odpadami dla województwa warmińsko – mazurskiego na lata 2016-2022 opracowany został dla osiągnięcia celów założonych w polityce ochrony środowiska, oddzielenia tendencji wzrostu ilości wytwarzanych odpadów i ich wpływu na środowisko od tendencji wzrostu gospodarczego kraju, wdrażania hierarchii sposobów

postępowania z odpadami, zasad samowystarczalności i bliskości, a także utworzenia i utrzymania zintegrowanej i wystarczającej sieci instalacji gospodarowania odpadami, spełniających wymagania ochrony środowiska.

WPGO 2016 obejmuje wszystkie rodzaje odpadów wytwarzane na terenie województwa warmińsko-mazurskiego oraz przywożone na ten obszar, a także odpady zebrane oraz poddane procesom przetwarzania na terenie województwa warmińsko-mazurskiego wraz z opisem instalacji służących do odzysku i unieszkodliwiania odpadów.

Wojewódzki plan gospodarki odpadami określa główne cele w zakresie gospodarki odpadami. Są to:

- utrzymanie tendencji oddzielenia wzrostu ilości wytwarzanych odpadów od wzrostu gospodarczego kraju wyrażonego w PKB,
- minimalizacja ilości wytwarzanych odpadów, w szczególności niebezpiecznych,
- ograniczenie marnotrawstwa żywności,
- ograniczenie uciążliwości odpadów dla środowiska, poprzez działania na etapach wydobycia surowców, produkcji i konsumpcji,
- wysoki poziom selektywnego zbierania odpadów, głównie odpadów niebezpiecznych i odpadów przeznaczonych do recyklingu,
- wysoki poziom ponownego użycia produktów,
- wysoki udział odzysku, w tym w szczególności recyklingu,
- składowanie odpadów ograniczone do minimum,
- remediacja terenów zanieczyszczonych oraz rekultywacja terenów zdegradowanych, w tym nielegalnych i nieczynnych składowisk odpadów,
- wyeliminowanie praktyk nielegalnego postępowania z odpadami,
- wysoka świadomość ekologiczna mieszkańców województwa.

W ramach organizacji gospodarki odpadami komunalnymi województwo warmińsko-mazurskie zostało podzielone na pięć regionów gospodarki odpadami. Regiony zostały określone przede wszystkim w oparciu o granice związków międzygminnych, w obrębie których zlokalizowane zostały regionalne instalacje do przetwarzania odpadów komunalnych (RIPOK).

Gmina Świątki położona jest w Centralnym Regionie Gospodarki Odpadami, dla którego Regionalną instalacją do przetwarzania odpadów komunalnych jest Zakład Unieszkodliwiania Odpadów Komunalnych w Olsztynie. Zgodnie z założeniami WPGO 2016 wszystkie odpady komunalne zmieszane muszą być dostarczane do ww. zakładu.

Analizowany projekt planu jest zgodny z założeniami Planu gospodarki odpadami województwa (...), ponieważ przewiduje, że gospodarkę odpadami należy realizować zgodnie z przepisami odrębnymi, w tym z zasadami określonymi w regulaminie utrzymania czystości i porządku w gminie. Ponadto wprowadzono zakaz unieszkodliwiania odpadów w granicach własnych działki lub terenu elementarnego.

PROGRAMY OCHRONY POWIETRZA.

Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska* wprowadziła system oceny i zarządzania jakością powietrza. Na podstawie przeprowadzanej corocznie przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska oceny jakości powietrza w strefach, dokonywana jest klasyfikacja stref:

- w których poziom choćby jednej substancji przekracza poziom dopuszczalny powiększony o margines tolerancji lub poziom docelowy (klasa C);
- w których poziom choćby jednej substancji mieści się pomiędzy poziomem dopuszczalnym, a poziomem dopuszczalnym powiększonym o margines tolerancji (klasa B);
- w których poziom substancji nie przekracza poziomu dopuszczalnego lub poziomu docelowego (klasa A).

Ocena stanu jakości powietrza ma na celu wyodrębnienie stref, które wymagają podjęcia stosowanych działań naprawczych, zmierzających do poprawy jakości powietrza (strefy klasy C).

Programy ochrony powietrza, mają na celu osiągnięcie poziomów dopuszczalnych lub docelowych substancji w powietrzu, natomiast działania określone w planach działań krótkoterminowych, mają na celu zmniejszenie ryzyka wystąpienia przekroczeń poziomu

alarmowego, dopuszczalnego lub docelowego substancji w powietrzu oraz ograniczenie skutków i czasu trwania zaistniałych przekroczeń.

W 2015 roku Sejmik Województwa Warmińsko-Mazurskiego przyjął Uchwałę Nr IV/96/15 z dnia 16 lutego 2015 r. w sprawie określenia *Programu ochrony powietrza dla strefy warmińsko-mazurskiej ze względu na przekroczenie poziomu dopuszczalnego pyłu PM₁₀ i poziomu docelowego benzo(a)pirenu zawartego w pyłe PM₁₀ wraz z Planem działań krótkoterminowych ze względu na ryzyko wystąpienia przekroczenia poziomu dopuszczalnego pyłu zawieszonego PM₁₀*. Realizacja zadań wynikających z Programu ma na celu zmniejszenie stężeń substancji zanieczyszczających w powietrzu w danej strefie do poziomów dopuszczalnych/docelowych i utrzymywania ich na takim poziomie. Pomiary zanieczyszczenia powietrza pyłem zawieszonym PM₁₀ w 2011 i 2012 roku w strefie warmińsko-mazurskiej prowadzone były w oparciu o cztery stacje pomiaru tła miejskiego znajdujące się w: Ostródzie, Mrągowie, Gołdapi i Nidzicy, natomiast benzo(a)pirenem na jednym stanowisku tła miejskiego w Nidzicy, przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Olsztynie. Wskazały one, że stężenia pyłu zawieszonego PM₁₀ o okresie uśredniania wyników 24h przekroczyły poziom dopuszczalny (50 µg/m³) w Nidzicy o 18,6%. W 2012 r. w strefie nie został przekroczony poziom dopuszczalny pyłu zawieszonego PM₁₀ o okresie uśredniania wyników rok kalendarzowy. Natomiast stężenie średnie roczne B(a)P przekroczyło poziom docelowy (1 ng/m³) o 390%.

Emisja pyłu zawieszonego PM₁₀ z obszaru strefy warmińsko-mazurskiej została zinwentaryzowana na poziomie ponad 24 tys. Mg (ton), z czego 49,8% stanowi emisja powierzchniowa związana z ogrzewaniem indywidualnym lokali mieszkalnych, 29,0% emisja liniowa, z emisji z rolnictwa 15,2%, a najmniejszy jest udział emisji punktowej stanowiącej 3,7% emisji całkowitej PM₁₀. Emisja napływowa (pył PM₁₀ emitowany poza strefą) pyłu zawieszonego PM₁₀ dla strefy warmińsko-mazurskiej wynosi ponad 32 tys. Mg, z czego zdecydowanie największy udział ma tzw. „emisja niska” związana z indywidualnym sposobem ogrzewania (61%) w miejscowościach leżących w pasie 30 km wokół strefy, w tym także w Rosji i na Litwie. Emisja B(a)P z obszaru strefy warmińsko-mazurskiej została zinwentaryzowana na poziomie prawie 2 tys. kg, z czego aż 91,7% stanowi emisja powierzchniowa związana z ogrzewaniem indywidualnym lokali mieszkalnych, 7,3% emisja liniowa, a najmniejszy jest udział emisji punktowej stanowiącej 1% emisji całkowitej B(a)P. Emisja napływowa B(a)P dla strefy warmińsko-mazurskiej wynosi około 2,3 tys. kg, z czego zdecydowanie największy udział ma tzw. „emisja niska” związana z indywidualnym sposobem ogrzewania (88,8%) w miejscowościach leżących w pasie 30 km wokół strefy. Stężenia pyłu zawieszonego PM₁₀ o okresie uśredniania wyników 24h pochodzące z łącznej emisji na obszarze strefy warmińsko-mazurskiej osiągają wartości od 16,5 µg/m³ do 65,3 µg/m³, dochodząc do 130,6% poziomu dopuszczalnego. Niższe stężenia występują we wschodniej części strefy na obszarach poza miejskich. Poziom dopuszczalny pyłu zawieszonego PM₁₀ o okresie uśredniania wyników 24h został przekroczony w następujących miastach: Olecko, Ełk, Ostróda, Nidzica, Szczytno, Pisz, Pasłęk, Działdowo, Nowe Miasto Lubawskie. Stężenia średnie roczne pyłu zawieszonego PM₁₀ pochodzące z łącznej emisji wszystkich typów, na terenie strefy warmińsko-mazurskiej, osiągają wartości w przedziale od 9,6 µg/m³ do 33,1 µg/m³. W żadnym punkcie obszaru nie został przekroczony poziom dopuszczalny (40 µg/m³) pyłu zawieszonego PM₁₀ o okresie uśredniania rok kalendarzowy. W stężeniach całkowitych pyłu zawieszonego PM₁₀ o okresie uśredniania wyników 24h na większej części strefy warmińsko-mazurskiej przeważa udział emisji napływowej. Natomiast w obszarach przekroczeń poziomu dopuszczalnego pyłu zawieszonego PM₁₀ przeważa emisja powierzchniowa.

W wyniku przeprowadzonej diagnozy zaproponowano w Programie działania kierunkowe oraz działania naprawcze. Działania kierunkowe są to działania mające wpływ na obniżenie emisji pyłu zawieszonego PM₁₀ i B(a)P będące przykładem dobrej praktyki w zagospodarowaniu przestrzennym, działalności gospodarczej oraz życiu codziennym społeczeństwa, które w miarę możliwości technicznych i ekonomicznych powinny być wdrażane do codziennego życia. Są one skierowane zarówno do władz samorządowych, jak i do obywateli. W celu redukcji stężeń pyłu zawieszonego PM₁₀ oraz B(a)P wyznaczono działania naprawcze skierowane na redukcję emisji pochodzącej przede wszystkim z ogrzewania indywidualnego, które należy podjąć w strefie warmińsko-

mazurskiej, a przede wszystkim w miastach Olecko, Ełk, Ostróda, Nidzica, Szczytno, Pisz, Pasłęk, Działdowo, Nowe Miasto Lubawskie. Dodatkowymi działaniami będą te skierowane na obniżenie emisji z komunikacji.

Poza obszarami zabudowanymi w strefie warmińsko-mazurskiej przeważającym źródłem zanieczyszczeń pyłem zawieszonym PM₁₀ i B(a)P jest napływ. Obniżenie emisji z napływu możliwe będzie poprzez realizację działań naprawczych proponowanych w Programach Ochrony Powietrza dla stref ościennych, w których realizowane są programy ochrony powietrza, czyli: pomorskiej, mazowieckiej i podlaskiej oraz w innych województwach w Polsce. A także poprzez realizację działań w uchwalonych Programach Ochrony Powietrza dla miast: Olsztyn i Elbląg. W miastach strefy warmińsko-mazurskiej głównym źródłem ww. zanieczyszczeń jest lokalna emisja powierzchniowa, czyli emisja pochodząca z indywidualnego ogrzewania paliwem stałym lokali mieszkalnych i usługowych.

Emisja komunikacyjna nie jest istotnym źródłem pyłów w strefie warmińsko-mazurskiej, jednak ze względu na stale rosnące natężenie ruchu jest to ten rodzaj emisji, którego znaczenie będzie się zwiększało. Stąd konieczne jest wdrażanie wielu działań, aby stężenia z komunikacji malały, a nie rosły.

Działania naprawcze zapisane w harmonogramie rzeczowo-finansowym to:

- I. Obniżenie emisji z ogrzewania indywidualnego – Podłączenie do miejskiej sieci ciepłowniczej lub wymiana na ogrzewanie gazowe, elektryczne, piece retortowe (ewentualnie pompy ciepła oraz kolektory słoneczne) mieszkań i domów ogrzewanych indywidualnie (głównie piecami węglowymi) w zabudowie wielorodzinnej oraz jednorodzinnej w Olecku, Ełku, Ostródzie, Nidzicy, Szczytnie, Piesz, Pasłęku, Działdowie, Nowym Mieście Lubawskim ok. 262 tys. m² (łącznie dla wszystkich miast) powierzchni użytkowej oraz termomodernizacja budynków mieszkalnych.
- II. Modernizacja i remonty dróg - Modernizacja i remonty dróg na terenie strefy warmińsko-mazurskiej, w tym szczególnie likwidacja nawierzchni nieutwardzonych, gruntowych.
- III. Czyszczenie ulic - Czyszczenie ulic na mokro w okresie wiosna-jesień (z częstotliwością najlepiej 2 razy w miesiącu) w miastach Olecko, Ełk, Ostróda, Nidzica, Szczytno, Pisz, Pasłęk, Działdowo: główne ulice miasta, ulice drugorzędne po okresie zimowym. Zakup nowoczesnych polewaczko-zamiatarek mechanicznych (jeżeli jest to niezbędne) w celu zwiększenia efektywności czyszczenia ulic.
- IV. Rozwój systemu ścieżek rowerowych i infrastruktury rowerowej w tym w pierwszym rzędzie:
 - Budowa odcinków dróg rowerowych pozwalających na połączenie w jeden ciąg dróg już istniejących, szczególnie w centrach miast;
 - Budowa parkingów rowerowych, szczególnie zlokalizowanych w pobliżu kluczowych celów podróży (szkoły, urzędy administracji lokalnej i państwowej, obiekty kultury), a także w pobliżu węzłów przesiadkowych komunikacji zbiorowej;
 - Prawidłowa organizacja ruchu na styku ruch rowerowy – ruch samochodowy, pozwalająca na bezpieczne korzystanie z roweru.
 - Wyznaczanie pasów, kontrpasów i śluz dla rowerów na jezdniach.
 - Promocja używania rowerów.
- V. Edukacja ekologiczna. Akcje edukacyjne mające na celu uświadamianie społeczeństwa w zakresie:
 - korzyści jakie niesie dla środowiska korzystanie ze zbiorowych systemów komunikacji lub alternatywnych systemów transportu (rower, poruszanie się pieszo),
 - szkodliwości spalania odpadów w paleniskach domowych,
 - korzyści płynących z podłączenia do scentralizowanych źródeł ciepła,
 - termomodernizacji,
 - promocji nowoczesnych niskoemisyjnych źródeł ciepła i inne,
 - promocji OZE.
- VI. Zwiększanie udziału zieleni w przestrzeni miast - szczególnie poprzez:

- wprowadzanie nowych obszarów zieleni wzdłuż szlaków komunikacyjnych;
 - nasadzenia krzewów na istniejących skwerach, zieleńcach;
 - rewitalizację istniejącej zieleni.
- VII. Zapisy w planach zagospodarowania przestrzennego - Stosowanie odpowiednich zapisów, umożliwiających ograniczenie emisji pyłu zawieszonego PM₁₀ oraz B(a)P, w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego dotyczących np. układu zabudowy zapewniającego przewietrzanie miasta, wprowadzania zieleni izolacyjnej (szczególnie wzdłuż ciągów komunikacyjnych), zagospodarowania przestrzeni publicznej oraz ustalenia zakazu stosowania paliw stałych, w obrębie projektowanej zabudowy (w przypadku stosowania indywidualnych systemów grzewczych), reorganizacji układu komunikacyjnego oraz wprowadzeniu stref ograniczonego ruchu samochodowego w ścisłym centrum miast, konieczności budowy ścieżek rowerowych lub ciągów pieszko-rowerowych wzdłuż nowo budowanych dróg.
- VIII. Wzrost efektywności energetycznej gmin – Systematyczna wymiana starych, niskosprawnych kotłów, w których spalane jest paliwo stałe (węgiel) na nowoczesne kotły wysokiej sprawności (retortowe lub gazowe) lub włączanie budynków (prywatnych, użyteczności publicznej, warsztatów, zakładów usługowych, zakładów przemysłowych) do istniejących sieci ciepłowniczych oraz termomodernizacja budynków, w celu zwiększenia ich efektywności energetycznej.
- IX. Podłączenie do sieci ciepłowniczej - Podłączenie do sieci ciepłowniczej zakładów przemysłowych, rzemieślniczych i usługowych oraz spółek miejskich (likwidacja ogrzewania węglowego).
- X. Rozbudowa centralnych systemów zaopatrywania w energię ciepłą – Rozbudowa i modernizacja centralnych systemów zaopatrywania w energię ciepłą.
- Analizowany projekt planu poprzez ustalone zasady kształtowania zabudowy oraz zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej wpisuje się w Działania naprawcze zapisane w *Programie ochrony powietrza dla strefy warmińsko-mazurskiej ze względu na przekroczenie poziomu dopuszczalnego pyłu PM₁₀ i poziomu docelowego benzo(a)pirenu zawartego w pyłe PM₁₀ wraz z Planem działań krótkoterminowych ze względu na ryzyko wystąpienia przekroczenia poziomu dopuszczalnego pyłu zawieszonego PM₁₀*.

PROGRAM OCHRONY ŚRODOWISKA POWIATU OLSZTYŃSKIEGO DO ROKU 2020.

Nadrzędnym celem *Programu Ochrony Środowiska Powiatu Olsztyńskiego do 2020* jest długotrwały, zrównoważony rozwój powiatu, w którym kwestie ochrony środowiska są rozważane na równi z kwestiami rozwoju społecznego i gospodarczego. W oparciu o diagnozę stanu środowiska powiatu olsztyńskiego, zdefiniowane zagrożenia i problemy oraz mając na uwadze oczekiwane pozytywne zmiany w ochronie środowiska, zaproponowano cele i kierunki interwencji *Programu (...)* dla poszczególnych obszarów interwencji:

1. ochrona klimatu i jakości powietrza - cele: dobra jakość powietrza atmosferycznego bez przekroczeń dopuszczalnych norm - osiągnięcie poziomów dopuszczalnych zanieczyszczeń powietrza: osiągnięcie poziomu docelowego benzo(a)pirenu oraz pyłu zawieszonego PM₁₀; osiągnięcie poziomu celu długoterminowego dla ozonu; ograniczenie emisji gazów cieplarnianych;
2. zagrożenie hałasem - cele: dobry stan klimatu akustycznego bez przekroczeń dopuszczalnych norm poziomu hałasu; zmniejszenie liczby osób narażonych na ponadnormatywny hałas;
3. pola elektromagnetyczne - cel: utrzymanie poziomów pól elektromagnetycznych na poziomach nieprzekraczających wartości dopuszczalnych;
4. gospodarowanie wodami - cele: zwiększenie retencji wodnej; ograniczenie wodochłonności gospodarki; osiągnięcie lub utrzymanie co najmniej dobrego stanu wód powierzchniowych i podziemnych;
5. gospodarka wodno-ściekowa - cel: poprawa jakości wody powierzchniowej i podziemnej;

6. zasoby geologiczne - cel: ograniczenie presji wywieranej na środowisko podczas prowadzenia prac geologicznych i eksploatacji kapalin; rekultywacja terenów poeksploatacyjnych;
7. gleby - cele: dobra jakość gleb; rekultywacja i rewitalizacja terenów zdegradowanych;
8. gospodarka odpadami i zapobieganie powstawaniu odpadów - cele: ograniczenie ilości odpadów komunalnych przekazywanych do składowania; ograniczenie negatywnego oddziaływania odpadów na środowisko;
9. zasoby przyrodnicze - cel: zachowanie różnorodności biologicznej;
10. zagrożenie poważnymi awariami - cel: utrzymanie stanu bez incydentów o znamionach poważnej awarii oraz minimalizacja skutków w przypadku wystąpienia awarii
11. edukacja - cel: świadome ekologicznie społeczeństwo;
12. monitoring środowiska - cel: zapewnienie wiarygodnych informacji o stanie środowiska.

Uchwalenie analizowanego projektu planu wpisuje się w w/w cele i kierunku interwencji, a także pozwala na dobrze zaplanowany rozwój Gminy Świątki w oparciu o istniejące walory środowiskowe, z jednoczesną ochroną najbardziej wartościowych komponentów środowiska.

STRATEGIA ROZWOJU GMINY ŚWIĄTKI NA LATA 2016 – 2026.

Gmina Świątki zgodnie z wizją zaprezentowaną w Strategii rozwoju w perspektywie 2025 roku będzie spójnym przestrzennie, atrakcyjnym i bezpiecznym miejscem zamieszkania oferującym wysoką jakość życia, wykorzystującą warunki przyrodnicze i kulturowe, natomiast w 2026 roku to nie tylko atrakcyjne miejsce zamieszkania z nowoczesną infrastrukturą komunikacyjną, bogate w walory historyczne i przyrodnicze, ale i umożliwiającą rozwój przedsiębiorczości i prowadzenie biznesu. Gmina dysponuje nowoczesną i systematycznie modernizowaną infrastrukturą techniczną oraz obiektami umożliwiającymi atrakcyjne spędzanie czasu wolnego, a przestrzeń publiczna stanowi estetyczne i funkcjonalne miejsce chętnie odwiedzane przez mieszkańców i turystów. Gmina Świątki jest przyjazna dla osób młodych, rodzin z dziećmi oraz seniorów i osób potrzebujących poprzez zbudowany zintegrowany system usług publicznych, efektywność instytucji oświatowych i kulturalnych, rozbudowę oferty czasu wolnego oraz skoordynowanie polityki prorodzinnej. Harmonia i zrównoważony rozwój Gminy są realizowane dzięki wspieraniu lokalnej gospodarki, promocji przedsiębiorczości oraz aktywnym działaniom na rzecz trzeciego sektora i ożywienia społeczeństwa obywatelskiego.

Rozwinięciem wizji rozwoju stanowią domeny planowania strategicznego, które są ściśle powiązane z celami strategicznymi i planami operacyjnymi przewidzianymi do realizacji. Wizja w syntetyczny sposób wskazuje kluczowe determinanty warunkujące rozwój gminy w perspektywie roku 2026. Dodatkowo wyartykułowana wizja to pożądany stan gminy - docelowy w perspektywie przyjętego horyzontu czasowego przedmiotowego opracowania.

Cel główny Strategii Rozwoju Gminy Świątki określono następująco Zrównoważony Rozwój Społeczno-Gospodarczy Gminy Świątki w oparciu o położenie geograficzne i uwarunkowania przyrodniczo-kulturowe. Rozwój Gminy Świątki w oparciu o położenie geograficzne (bliskość położenia stolicy Regionu) i uwarunkowania przyrodniczo-kulturowe wpłynie na poprawę konkurencyjności gminy. Podniesienie atrakcyjności gminy jako miejsca zamieszkania, atrakcyjnego turystycznie, prowadzenia działalności gospodarczej, ma na celu wzmocnienie lokalnej gospodarki, dającej miejsca pracy i zapewniającej dostęp do różnego rodzaju usług.

Opracowanie przedmiotowego projektu planu wpisuje się w następujące cele strategiczne i plany operacyjne:

1. Wysoka jakość życia mieszkańców dzięki działaniom poprawiającym infrastrukturę techniczną oraz stan środowiska naturalnego.
 - 1.1. Rozwój i poprawa funkcjonowania infrastruktury technicznej.
 - 1.2. Poprawa funkcjonalności i estetyki przestrzeni publicznej.
 - 1.3. Troska o środowisko naturalne i ograniczenie niskiej emisji.

2. Tworzenie i promowanie warunków dla rozwoju gospodarki z zachowaniem zrównoważonego rozwoju i ładu przestrzennego.
 - 2.1. Wspieranie rozwoju przedsiębiorczości mieszkańców.
 - 2.2. Wspieranie rozwoju rolnictwa oraz tworzenie warunków rozwoju lokalnego przetwórstwa i produkcji ekologicznej żywności.
 - 2.3. Rozwój ekonomii społecznej.
3. Inteligentny rozwój społeczny wykorzystujący aktywność społeczną i ekonomiczną, dziedzictwo kulturowe oraz współpracę środowisk lokalnych.
 - 3.1. Zaangażowane społeczeństwo na rzecz rozwoju gminy.
 - 3.2. Zachowanie dziedzictwa kulturowego.

Mając powyższe na uwadze ustalenia projektu planu wpisują się w założenia określone w Strategii Rozwoju Gminy Świątki, ponieważ pozwalają na ukształtowanie miejsca o wysokiej atrakcyjności.

REGULAMIN UTRZYMANIA CZYSTOŚCI I PORZĄDKU NA TERENIE GMINY ŚWIĄTKI.

W *Regulaminie (...)* określono szczegółowe zasady utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Świątki, a w szczególności:

- wymagania w zakresie utrzymania czystości i porządku na terenie nieruchomości;
- rodzaje i minimalną pojemność urządzeń przeznaczonych do zbierania odpadów komunalnych;
- częstotliwość i sposób pozbywania się odpadów komunalnych i nieczystości ciekłych z terenu nieruchomości oraz terenów przeznaczonych do użytku publicznego;
- inne wymagania wynikające z wojewódzkiego planu gospodarki odpadami;
- obowiązki osób utrzymujących zwierzęta domowe;
- wymagania odnośnie utrzymywania zwierząt gospodarskich na terenach wyłączonych z produkcji rolniczej;
- wyznaczenie obszarów podlegających obowiązkowej deratyzacji i terminy jej przeprowadzania.

Omawiany projekt planu miejscowego jest zgodny z zapisami *Regulaminu (...)*, ponieważ w rozdziale II par. 7 ust. 10 pkt 11 wprowadzono zapis, że gospodarkę odpadami należy realizować zgodnie z przepisami odrębnymi, w tym z zasadami określonymi w regulaminie utrzymania czystości i porządku w gminie. Jednocześnie zakazuje się unieszkodliwiania odpadów w granicach własnych działki lub terenu elementarnego.

Przy sporządzaniu niniejszego opracowania uwzględniono przepisy odrębne dotyczące ochrony środowiska, ochrony przyrody, planowania i zagospodarowania przestrzennego, ochrony dóbr kultury, budownictwa itp. Wśród obowiązujących aktów prawnych, które mają szczególne znaczenie w prognozie i projekcie planu uwzględniono m.in.:

- 1) Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001r. *Prawo ochrony środowiska* (Dz.U. z 2018 r. poz. 799 ze zm.).
- 2) Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. *o ochronie przyrody* (Dz.U. z 2018 r. poz. 142 ze zm.).
- 3) Ustawa z dnia 03 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 2081 ze zm.).
- 4) Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 1945 ze zm.).
- 5) Ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. *o odpadach* (Dz. U. z 2018 r. poz. 21 ze zm.).
- 6) Ustawa z dnia 18 lipca 2001 r. *Prawo wodne* (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1121 ze zm.).
- 7) Ustawa z dnia 07 lipca 1994 r. *Prawo budowlane* (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 1202 ze zm.).
- 8) Ustawa z dnia 13 września 1996 r. *o utrzymaniu czystości i porządku w gminach* (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 1454 ze zm.).

- 9) Rozporządzenie Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie ustalania geotechnicznych warunków posadawiania obiektów budowlanych (Dz. U. z 2012 r. poz. 463).
- 10) Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2016 r. poz. 2183).
- 11) Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. z 2014 r. poz. 1409).
- 12) Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów (Dz. U. z 2014 r. poz. 1408).
- 13) Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2016 r. poz. 71).
- 14) Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 18 listopada 2014r. w sprawie warunków jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi, oraz w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska (Dz.U. z 2014r. poz. 1800 ze zm.).

2. INFORMACJE O METODACH ZASTOSOWANYCH PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY

Szkielet metodyki prognozy wyznaczony jest przez ustawę z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Zgodnie z ustawą dokonuje się oceny wpływu ustaleń projektu planu na poszczególne komponenty środowiska oraz uwzględnia zależności pomiędzy jego poszczególnymi elementami. W trakcie pracy przyjmuje się, że przyjęte zapisy projektu planu zostaną w pełni zrealizowane. Oznacza to z jednej strony maksymalizację oddziaływań powstałych na skutek realizacji projektu planu – tych negatywnych i pozytywnych, a z drugiej realizację wszystkich ustaleń dotyczących ochrony środowiska. Ocena możliwości wystąpienia danych skutków dokonywana jest na podstawie aktualnego stanu środowiska i planowanych zmian w zagospodarowaniu. Proponowane formy użytkowania determinują, bowiem siłę oraz skalę oddziaływania na środowisko. Istotnym jest przeprowadzenie analizy wpływów środowiskowych, wywołanych realizacją ustaleń projektu planu, na tereny znajdujące się w granicach opracowania oraz jego otoczenie, ze szczególnym uwzględnieniem wszystkich form ochrony przyrody. Końcowym etapem opracowania jest sformułowanie wniosków i ustalenie ewentualnych zmian, których wprowadzenie do projektu planu może skutkować zmniejszeniem presji.

Z uwagi na fakt, że miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego stanowi zespół zasad i wytycznych do zagospodarowania przestrzeni (nie stanowi natomiast pełnego i docelowego obrazu poszczególnych inwestycji) w prognozie dokonuje się przede wszystkim diagnozy prawdopodobnych, głównych zmian w środowisku, opierając się na analogii zachodzących przeobrażeń w środowisku. Przewidzenie wszystkich skutków realizacji projektu planu jest w praktyce niemożliwe. Można natomiast z przybliżeniem wskazać siłę oddziaływania zaproponowanych rozwiązań przestrzennych w odniesieniu do poszczególnych terenów funkcjonalnych. Wskazanie to opiera się głównie na sile presji proponowanej, lub już istniejącej i usankcjonowanej przez plan, formy użytkowania terenu.

Określając wpływ oddziaływania projektu planu na środowisko wykorzystano następujące metody prognozowania: badania terenowe, analizy dostępnych materiałów kartograficznych, analizy literatury i dostępnych materiałów źródłowych oraz analizy dokumentacji fotograficznych.

Podczas badań inwentaryzacyjnych pod kątem występowania gatunków zwierząt szczególną uwagę zwracano na występowanie schronień i miejsc lęgowych.

Identyfikacji gatunków flory dokonano in situ, na podstawie cech morfologicznych. Pisownię polską i łacińską nazw gatunkowych roślin naczyniowych podano według *Flowering plants and pteridophytes of Poland a checklist* Z. Mirka i in. (2002).

3. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTU PLANU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA

Zgodnie z art. 55 ust. 3 pkt. 5 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz w celu uniknięcia powielania monitorowania w myśl zasady Dyrektywy 2001/42/WE w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko wpływu ustaleń projektu planu na środowisko przyrodnicze w zakresie: jakości poszczególnych elementów przyrodniczych, dotrzymywaniu standardów jakości środowiska, obszarach występowania przekroczeń, występujących zmianach jakości elementów przyrodniczych i przyczynach tych zmian proponuje się prowadzić monitoring w ramach systemu Państwowego Monitoringu Środowiska. Monitoring stanu środowiska powinien być koordynowany przez organy Inspekcji Ochrony Środowiska, a sieć pomiarowa stanu środowiska powinna być prowadzona głównie przez organy Inspekcji Ochrony Środowiska oraz Inspekcji Sanitarnej.

Wyniki prowadzonego monitoringu prezentowane powinny być w Raportach o stanie środowiska, wydawanych w formie ogólnodostępnej publikacji, a źródłami danych w tym zakresie mogą być: Wojewódzka Baza Danych, źródła administracyjne wynikające z obowiązków sprawozdawczych lub zapisów ustawowych (decyzje, zezwolenia, pozwolenia) czy badania statystyczne Głównego Urzędu Statystycznego.

Metodą analizy i oceny skutków realizacji postanowień projektu planu jest m.in. ocena aktualności studiów i planów, sporządzana przez wójta gminy wynikająca z zapisów ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Ocenę aktualności studium i planów sporządza się co najmniej raz w czasie trwania kadencji rady, a co za tym idzie z tą samą częstotliwością konieczne jest przeprowadzenie analizy i oceny wpływów realizacji na środowisko przyrodnicze, kulturowe i ludzi. W trakcie wykonywania takiej analizy szczególną uwagę należy zwrócić na stopień realizacji zapisów planu z zakresu infrastruktury, w tym głównie sieci wodociągowej i kanalizacyjnej, której budowa lub rozbudowa przyczynia się do polepszania stanu środowiska wodno-gruntowego.

4. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO

Z uwagi na skalę opracowania, rodzaj przewidywanego zagospodarowania oraz położenie terenu w odległości około 50 km na południe od północnej granicy kraju w wyniku realizacji ustaleń projektu planu nie prognozuje się możliwości wystąpienia transgranicznych oddziaływań na środowisko.

5. ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA ORAZ POTENCJALNE ZMIANY JEGO STANU W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU PLANU

5.1. ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA

Teren objęty opracowaniem zlokalizowany jest w obrębie geodezyjnym Worławki, przy zachodnim brzegu jeziora Sunia. Obszar obejmuje niezabudowaną działkę nr ewid. 163/26 o powierzchni 0,2450 ha. Działka jest ogrodzona, zniwelowana, urządzona, porośnięta regularnie koszoną niską roślinnością trawiastą. W części zachodniej zlokalizowany jest antropogeniczny zbiornik wodny całkowicie pozbawiony roślinności wodnej i wodolubne, pełniący funkcję odwadniającą (melioracyjną, retencyjną).

Zgodnie z podziałem fizyczno – geograficznym Polski [Kondracki 1988] gmina Świątki znajduje się w obrębie następujących jednostek:

- Prowincji – Nizin Wschodniobałtycko – Białoruskich;
- Podprowincji – Pojezierza Wschodniobałtyckiego;
- Makroregionu – Pojezierza Mazurskiego;
- Mezoregionu – Pojezierza Olsztyńskiego.

Według rejonizacji geobotanicznej [Szafer 1972] gmina Świątki leży w obrębie:

- Prowincji – Niżowo-Wyżynnej Środkowoeuropejskiej;
- Działu – Bałtyckiego;
- Pododdziału – Północnego;
- Krainy – Mazursko-Białoruskiej.

Według rejonizacji zoogeograficznej [Kondracki 1988] teren opracowania należy do:

- Prowincji – Europejsko-Zachodniosyberyjskiej Palearktyki;
- Krainy – Południowobałtyckiej;
- Dzielnicy – Bałtyckiej.

Klimat gminy Świątki, podobnie jak klimat Polski, odznacza się dużą różnorodnością i zmiennością typów pogody. Związane jest to z przemieszczaniem się frontów atmosferycznych i częstą zmiennością mas powietrza. Fluktuacje stanów pogody są nawet większe niż w pozostałych nizinnych regionach kraju, co związane jest z różnorodnością fizjograficzną podłoża: urozmaiconą rzeźbą, występowaniem dużych kompleksów leśnych, obszarów podmokłych oraz bogatej sieci wód powierzchniowych. Mazurska dzielnica klimatyczna - do której należy gmina Świątki - jest najchłodniejsza w nizinnej części Polski, a związane jest to głównie z chłodnymi zimami i wiosnami. Warunki te kształtują bardzo krótki okres wegetacyjny, który dla rejonu Olsztyna wynosi tylko około 200 dni. Średnia roczna temperatura w rejonie Olsztyna wynosi około 7,10C. Najniższe temperatury z wielolecia notowane są w styczniu i lutym (odpowiednio - 4,20C i - 3,90C), a najwyższe - w czerwcu, lipcu i sierpniu (odpowiednio: 16,1; 16,9 i 16,40C). Średnia liczba dni gorących (powyżej 250C) wynosi 26. Średnia liczba dni mroźnych (poniżej 00C) wynosi około 50. Roczne sumy opadów wynoszą średnio około 610 mm. Największe są latem (w lipcu około 90 mm), a najmniejsze zimą i wczesną wiosną (styczeń - kwiecień; 32 - 26 mm). Dni z opadem jest około 160 w roku. Pokrywa śnieżna utrzymuje się średnio około 106 dni w roku. Najwięcej dni pochmurnych występuje późną jesienią (w grudniu), a najmniej późnym latem (we wrześniu). Zachmurzenie generalnie jest większe w okresie późnej jesieni i zimą, mniejsze w pozostałych porach roku. Przeważają zdecydowanie wiatry z kierunku południowo - zachodniego (18%). Także dość znaczny udział mają wiatry z kierunku zachodniego (13%). Częstość wiania wiatrów z pozostałych kierunków wynosi średnio około 7-10%. Przeważają wiatry słabe i o średniej prędkości. Na klimat lokalny ma wpływ rzeźba terenu. Obniżenia terenowe przyczyniają się do zalegania chłodnego, wilgotnego powietrza, dużych wahań dobowych temperatury, mniejszych prędkości wiatrów, występowania przymrozków wczesną jesienią. Topoklimat terenów wyniesionych jest na ogół bardziej sprzyjający pobytowi ludzi. Cechą ujemną jest narażenie na działanie silnych wiatrów w kulminacjach pagórków. Z badań stanu powietrza atmosferycznego prowadzonych na terenie województwa w kompleksach leśnych (dotyczących zawartości tlenków siarki i azotu) można wnioskować, że ich zawartość jest niższa niż średnio w Polsce. Ich stężenia średnioroczne mieszczą się w normach obowiązujących dla obszarów specjalnie chronionych, takich jak leśne kompleksy promocyjne, uzdrowiska i parki narodowe.

Podczas wizji terenowych obserwowano następujące gatunki zwierząt: pliszka siwa (*Motacilla alba*), kos (*Turdus merula*), krzyżówka (*Anas platyrhynchos*), sikora bogatka (*Parus major*). Z uwagi na położenie terenu w bezpośrednim sąsiedztwie jeziora Sunia obserwowano żaby z kompleksu zielonych.

Obszar objęty opracowaniem położony jest w regionie wodnym Łyny i Węgorapy, w Obszarze Dorzecza Pregocy dla którego opracowano *Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Pregocy* (Dz. U. z 2016 r. poz. 1959).

Obszar opracowania położony jest w zasięgu jednolitej części wód podziemnych PLGW700020, dla której ocena zagrożenia nieosiągnięcia dobrego stanu ilościowego i jakościowego jako niezagrożona. JCWPd charakteryzuje się dobrym stanem chemicznym i dobrym stanem ilościowym.

Obszar objęty opracowaniem znajduje się w zasięgu jednolitej części wód powierzchniowych RW7000185845729 *Sunia*, która ma status naturalnej i charakteryzuje się dobrym stanem i nie występuje ryzyko nieosiągnięcia celów środowiskowych. JCWP charakteryzuje się dobrym potencjałem ekologicznym i dobrym stanem chemicznym.

Teren objęty projektem planu znajduje się poza zasięgiem Głównych Zbiorników Wód Podziemnych (GZWP).

Na terenach objętym opracowaniem nie występują złoża kopalin oraz tereny górnicze w rozumieniu *prawa geologicznego i górniczego*.

Na obszarze opracowanie nie występują prawne formy ochrony przyrody, o których mowa w ustawie o *ochronie przyrody* takie jak: park narodowy, rezerwat przyrody, park krajobrazowy, obszar NATURA 2000, obszar chronionego krajobrazu, użytek ekologiczny, stanowisko dokumentacyjne oraz zespół przyrodniczo-krajobrazowy. Najbliżej położonymi obszarami Natura 2000 są zlokalizowane w odległości ok. 4 km na zachód Obszar Natura 2000 Dolina Pasłęki PLB280002 oraz w odległości ok. 5 km na zachód Obszar Natura 2000 Rzeka Pasłęka PLH280006.



Zdjęcie. Teren objęty projektem planu (po lewej stronie) i zabudowa zlokalizowana na sąsiedniej działce.



Zdjęcie. Zbiornik wodny zlokalizowany na terenie objętym opracowaniem, zabudowa zlokalizowana na sąsiedniej działce i jezioro Sunia.

5.2. POTENCJALNE ZMIANY ISTNIEJĄCEGO STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU PLANU

W granicach obszaru objętego projektem planu zastosowanie mają ustalenia obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego pn.: „Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenu wzdłuż północno – zachodniego brzegu jeziora Sunia, obręb Worławki i działki nr 18/19, obręb Kwiecewo, gmina Świątki” uchwalony Uchwałą Nr XV/89/2008 z dnia 18 czerwca 2008 roku. W granicach obszaru opracowania zgodnie z obowiązującym planem miejscowym wydzielono następujące tereny elementarne: Teren lokalizacji zbiorczej przepompowni ścieków (NO.20), Tereny zabudowy rekreacji indywidualnej (ML.08), Tereny zieleni naturalnej w granicach wskazanych nieruchomości ML (ML.08/ZN) oraz Tereny zieleni naturalnej na skarpach, tarasach nadjeziornych, obniżeniach terenowych (ZN.02). W granicach terenu elementarnego ML.08 obowiązują m.in. ustalenia, że *zezwala się na lokalizację w granicach każdego z terenów ML.03, ML.04, ML.08, ML.12, ML.15, ML.16, wyznaczonych liniami rozgraniczającymi, jednego budynku rekreacji indywidualnej wraz z towarzyszącym budynkiem gospodarczo – garażowym, łącznie 6 budynków rekreacji indywidualnej.*

Teren objęty niniejszym projektem planu obejmuje działkę nr ewid. 163/26 obręb Worławki. Nieruchomość ta wraz z działką sąsiednią nr ewid. 163/27 położone są w granicach jednego, wspólnego terenu elementarnego ML.08 (Tereny zabudowy rekreacji indywidualnej). Mając na uwadze wyżej cytowany zapis obowiązującego planu miejscowego, z uwagi, że na działce nr ewid. 163/27 znajduje się już budynek rekreacji indywidualnej, nie ma już możliwości lokalizacji budynku na działce nr ewid. 163/26. Ponieważ każda z działek stanowi własność innych osób fizycznych, właściciel działki 163/26 uwzględniając prawo własności jest zainteresowany budową budynku rekreacji indywidualnej na swojej nieruchomości.

W przypadku braku realizacji przedmiotowego projektu planu obszar pozostanie w dotychczasowym stanie użytkowania.

6. STAN ŚRODOWISKA NA OBSZARACH OBJĘTYCH PRZEWIDYWANYM ZNACZĄCYM ODDZIAŁYWANIEM

W sąsiedztwie teren objętego projektem planu znajdują się tereny użytkowane rolniczo, jezioro Sunia, enklawy zadrzewień i zakrzewień, zbiorniki wodne oraz pojedyncze zabudowania.

W trakcie prac nad niniejszą prognozą nie znaleziono informacji na temat stanu środowiska terenów położonych w sąsiedztwie, jednakże z uwagi na zakres planowanej zabudowy nie przewiduje się znaczącego oddziaływania na obszary sąsiednie.

7. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PROJEKTU PLANU, W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCE OBSZARÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE NA PODSTAWIE USTAWY Z DNIA 16 KWIETNIA 2004R. O OCHRONIE PRZYRODY

W nawiązaniu do ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o *ochronie przyrody* na terenie objętym projektem planu nie występują żadne prawne formy ochrony przyrody. Najbliżej położonymi obszarami Natura 2000 są zlokalizowane w odległości ok. 4 km na zachód Obszar Natura 2000 Dolina Pasłęki PLB280002 oraz w odległości ok. 5 km na zachód Obszar Natura 2000 Rzeka Pasłęka PLH280006.

Z uwagi, że teren objęty opracowaniem oddziałają od obszarów Natura 2000 kompleksy leśne oraz tereny użytkowane rolniczo nie przewiduje się, aby realizacja ustaleń projektu planu skutkowałą jakimikolwiek oddziaływaniami.

8. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLE MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTU PLANU, ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWYWANIA DOKUMENTU

Ważnym dokumentem określającym perspektywę rozwoju i zagospodarowania terytorium Unii Europejskiej jest *Europejska Perspektywa Rozwoju Przestrzennego*. Dla równoważenia rozwoju przestrzennego przyjęto główne cele rozwoju, którymi są: rozwój policentrycznego i zrównoważonego systemu urbanizacji i wzmocnienie związków zachodzących pomiędzy terenami miejskimi i wiejskimi; promocja zintegrowanych koncepcji transportu i łączności, które umożliwiają policentryczny rozwój w obszarze UE i są ważnymi uwarunkowaniami procesu integracji europejskiej miast i regionów; kształtowanie i ochrona środowiska przyrodniczego i dziedzictwa kulturowego poprzez właściwe zarządzanie – przyczynia się to zarówno do zachowania jak i wzmocnienia tożsamości regionów oraz utrzymania przyrodniczego i kulturowego zróżnicowania regionów i miast w obszarze UE w okresie globalizacji. Należy pamiętać, że wszystkie kraje Unii Europejskiej muszą wpisać własne priorytety rozwoju przestrzennego w kreowaniu wspólnej, europejskiej koncepcji zagospodarowania przestrzennego.

Europa 2020 to strategia wzrostu społeczno-gospodarczego Unii Europejskiej (UE) do roku 2020. Strategia podkreśla potrzebę wspólnego działania państw UE na rzecz wychodzenia z kryzysu, wprowadzania reform związanych z globalizacją, starzeniem się społeczeństw i rosnącą potrzebą racjonalnego wykorzystania zasobów. W celu realizacji tych założeń zaproponowano następujące priorytety:

- wzrost inteligentny, czyli rozwój oparty na wiedzy i innowacjach,
- wzrost zrównoważony, czyli transformacja w kierunku gospodarki konkurencyjnej, niskoemisyjnej i efektywnie korzystającej z zasobów,
- wzrost sprzyjający włączeniu społecznemu, czyli wspieranie gospodarki z wysokim poziomem zatrudnienia i zapewniającej spójność gospodarczą, społeczną i terytorialną.

Opracowanie projektu planu wpisuje się w priorytet Zrównoważony rozwój – wspieranie gospodarki efektywnej korzystającej z zasobów, bardziej przyjaznej środowisku i bardziej konkurencyjnej.

Polityka ekologiczna państwa, a więc i polityka lokalna, oparte są na konstytucyjnej zasadzie zrównoważonego rozwoju. Oznacza to konieczność uwzględniania tej zasady we wszystkich dokumentach strategicznych oraz programach, przygotowywanych na poziomie krajowym, regionalnym i lokalnym. W praktyce zasada zrównoważonego rozwoju powinna być stosowana wraz z wieloma zasadami pomocniczymi i konkretyzującymi, wśród których należy wymienić:

- Zasadę prewencji – stanowiącą, że przeciwdziałanie negatywnym skutkom dla środowiska powinno być podejmowane już na etapie planowania i realizacji przedsięwzięć.
- Zasadę integracji polityki ekologicznej z politykami sektorowymi, oznaczającą uwzględnienie w politykach sektorowych celów ekologicznych na równi z celami gospodarczymi i społecznymi.
- Zasadę skuteczności ekologicznej i efektywności ekonomicznej odnoszącą się do wyboru planowanych przedsięwzięć inwestycyjnych ochrony środowiska a następnie do oceny osiągniętych wyników a oznaczającą potrzebę minimalizacji nakładów na jednostkę uzyskanego efektu.
- Zasadę uspołecznienia realizowaną poprzez stworzenie instytucjonalnych, prawnych i materialnych warunków do udziału obywateli, grup społecznych i organizacji pozarządowych w procesie kształtowania modelu zrównoważonego rozwoju przy jednoczesnym rozwoju edukacji ekologicznej, rozbudzaniu świadomości i wrażliwości ekologicznej oraz kształtowaniu nowej etyki zachowań wobec środowiska.

Podstawową zasadą realizacji polityki ekologicznej państwa jest zasada zrównoważonego rozwoju zakładająca jakość życia na poziomie, na jaki pozwala obecny rozwój cywilizacyjny, bez umniejszania szans przyszłych pokoleń na ich zaspokojenie. Realizacja zasady zrównoważonego rozwoju następować powinna przy jednoczesnym

dążeniu do osiągnięcia ładu przestrzennego rozumianego jako takie ukształtowanie przestrzeni, które tworzy harmonijną całość oraz uwzględnia w uporządkowanych relacjach wszelkie uwarunkowania i wymagania funkcjonalne, społeczno-gospodarcze, środowiskowe, kulturowe oraz kompozycyjno-estetyczne. Planowane działania w obszarze ochrony środowiska w Polsce wpisują się w priorytety w skali Unii Europejskiej i cele 6. Wspólnotowego programu działań w zakresie środowiska naturalnego. Zgodnie z ostatnim przeglądem wspólnotowej polityki ochrony środowiska do najważniejszych wyzwań należy zaliczyć działania na rzecz zapewnienia realizacji zasady zrównoważonego rozwoju, przystosowanie do zmian klimatu i ochrona bioróżnorodności biologicznej. Aspekt ekologiczny w planowaniu przestrzennym jest ukierunkowany na przywrócenie właściwej roli planowania przestrzennego na obszarze całego kraju, w szczególności dotyczy to miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, które powinno być podstawą lokalizacji nowych inwestycji.

Podstawowym celem określonym w *II Polityce Ekologicznej Państwa* przyjętej przez Radę Ministrów w czerwcu 2000 r. i Sejm RP w sierpniu 2001 r., jest zapewnienie bezpieczeństwa ekologicznego kraju (mieszkańców, infrastruktury społecznej i zasobów przyrodniczych), przy założeniu, że strategia zrównoważonego rozwoju Polski pozwoli na wdrażanie takiego modelu tego rozwoju, który zapewni na tyle skuteczną regulację i reglamentację korzystania ze środowiska, aby rodzaj i skala tego korzystania realizowane przez wszystkich użytkowników nie stwarzały zagrożenia dla jakości i trwałości przyrodniczych zasobów. Wśród metod realizacji polityki ekologicznej państwa priorytet będzie miało stosowanie tzw. dobrych praktyk gospodarowania i systemów zarządzania środowiskowego, które pozwalają kojarzyć efekty gospodarcze z efektami ekologicznymi, a w szczególności m.in.:

- w budownictwie i gospodarce komunalnej – unowocześnienie systemów grzewczych z wykorzystaniem lokalnych zasobów energii odnawialnej, termomodernizację zasobów budowlanych, modernizację sieci ciepłych i wodociągowych, racjonalizację zużycia wody, segregację śmieci i odzysk surowców, wykorzystanie ciepła odpadowego i stosowanie szeregu innych nowoczesnych rozwiązań w infrastrukturze technicznej miast i osiedli, które nie tylko zmniejszy presję tej infrastruktury na środowisko, ale także ograniczy koszty jej eksploatacji; ochrona krajobrazu przy planowaniu osiedli miejskich, podmiejskich i wiejskich oraz rozmieszczaniu obiektów produkcyjnych w strefach urbanizujących się;
- w zagospodarowaniu przestrzennym – korzystne dla środowiska przyrodniczego kształtowanie przestrzenne w osadnictwie i poszczególnych dziedzinach działalności, a także zabezpieczenie ochrony wartości przyrodniczych, krajobrazowych i kulturowych oraz funkcji ekologicznych poszczególnych obszarów poprzez uwzględnianie warunków ich zachowania w planach zagospodarowania przestrzennego oraz w związanych z tymi planami decyzjach, programach, ocenach, studiach i ekspertyzach;

Uchwalenie projektu planu miejscowego wpisuje się w realizację w/w efektów gospodarczych i ekologicznych.

W zakresie gospodarki przestrzennej najważniejszym dokumentem na szczeblu krajowym jest *Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030 (KPZK 2030)*, w której przedstawiono wizję zagospodarowania przestrzennego kraju w perspektywie najbliższych dwudziestu lat, określono cele i kierunki polityki zagospodarowania kraju służące jej urzeczywistnieniu oraz wskazano zasady oraz mechanizmy koordynacji i wdrażania publicznych polityk rozwojowych mających istotny wpływ terytorialny.

W ramach KPZK 2030 zagospodarowanie przestrzenne kraju należy rozumieć jako sposób rozmieszczenia w przestrzeni Polski podstawowych elementów struktury przestrzennej oraz zachodzące pomiędzy nimi relacje. Do podstawowych elementów struktury przestrzennej kraju, będących przedmiotem analiz i oddziaływania polityki publicznej, zalicza się elementy systemu gospodarczego i społecznego, infrastrukturę techniczną, sieć osadniczą, krajobraz (przyrodniczy i kulturowy) oraz powiązania funkcjonalne. Polityka przestrzennego zagospodarowania, dążąc do umożliwienia rozwoju kraju w drodze najmniejszych konfliktów ekologicznych, musi uwzględniać odporność przyrody związaną z różnymi funkcjami pełnionymi przez ekosystemy obszarów poddanych

procesowi planowania. Uwzględnia zatem potrzeby ochrony, rozpoznania i rozwoju istniejących zasobów naturalnych, w tym przyrodniczych i krajobrazowych oraz złóż kopalin, restytucję zasobów utraconych i uwarunkowania związane z dziedzictwem kulturowym jako zespół cech wpływających na obecną i przyszłą konkurencyjność regionów, zdolność do długotrwałego generowania miejsc pracy związanych z wysoką jakością środowiska przyrodniczego i jakością życia w przestrzeni zurbanizowanej. Dla rozwoju przestrzennego kraju podstawowe znaczenie mają zasoby wodne, różnorodność biologiczna i krajobrazowa, zasoby gleb, lokalizacja złóż kopalin, gleb oraz odnawialnych źródeł energii.

Celem strategicznym KPZK 2030 jest *Efektywne wykorzystanie przestrzeni kraju i jej terytorialnie zróżnicowanych potencjałów rozwojowych dla osiągnięcia ogólnych celów rozwojowych – konkurencyjności, zwiększenia zatrudnienia, sprawności funkcjonowania państwa oraz spójności w wymiarze społecznym, gospodarczym i terytorialnym w długim okresie*. Uchwalenie analizowanego projektu planu pozwala na osiągnięcie tego celu, ponieważ odbywa się z zachowaniem spójności przyrodniczo-kulturowej służącej realizacji konstytucyjnej zasady zrównoważonego rozwoju.

Podstawowe kierunki i zasady działania umożliwiające realizację idei trwałego i zrównoważonego rozwoju w gospodarowaniu zasobami wodnymi w Polsce określa *Narodowa Strategia Gospodarki Wodnej*. Cel ten ma być osiągnięty przez zbudowanie sprawnie działającego systemu, który wykorzystując mechanizmy prawne oraz instrumenty ekonomiczne, będzie zapewniał utrzymanie dobrego stanu wód, a w szczególności ekosystemów wodnych i od wody zależnych, pozwalał na zaspokojenie uzasadnionych potrzeb wodnych, zwiększał bezpieczeństwo powodziowe kraju i chronił go przed skutkami suszy. Głównym celem aktualnie obowiązującej Strategii przyjętej przez Radę Ministrów jest określenie podstawowych kierunków rozwoju gospodarki wodnej do roku 2020 oraz sprecyzowanie działań umożliwiających realizację konstytucyjnej zasady zrównoważonego rozwoju w gospodarowaniu wodami. W odniesieniu do celu głównego określono cele kierunkowe odnoszące się do obszarów działań zawartych w Strategii tj.: zaspokojenie uzasadnionych potrzeb wodnych ludności i gospodarki przy poszanowaniu zasad zrównoważonego użytkowania wód; osiągnięcie i utrzymanie dobrego stanu wód, w szczególności ekosystemów wodnych i od wody zależnych; podniesienie skuteczności ochrony przed powodzią i skutkami suszy. Zastosowanie zasady zrównoważonego rozwoju w gospodarce wodnej oznacza dążenie do takiego zaspokojenia potrzeb związanych z wykorzystywaniem zasobów wodnych, aby nie uszczuplać dostępu przyszłym pokoleniom do tych zasobów, a jednocześnie chronić ekosystemy wodne i od wody zależne w celu zachowania trwałości naturalnych procesów przyrodniczych.

Określone w analizowanym projekcie planu zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej wpisują się w założenia Strategii.

Program Wodno – Środowiskowy Kraju (PWŚK) jako jeden z podstawowych dokumentów planistycznych stanowi realizację wymagań wskazanych w Dyrektywie 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej, tzw. Ramowej Dyrektywie Wodnej (RDW) w zakresie konieczności opracowania programów działań. PWŚK stanowi uporządkowany zbiór działań, których realizacja pozwoli na osiągnięcie przez wody celów środowiskowych. W myśl Ramowej Dyrektywy Wodnej sformułowano następujące cele: niepogarszanie stanu części wód; osiągnięcie dobrego stanu wód: dobry stan ekologiczny i chemiczny dla wód powierzchniowych, dobry stan chemiczny i ilościowy dla wód podziemnych; spełnienie wymagań specjalnych, zawartych w unijnych aktach prawnych i polskim prawie, w odniesieniu do obszarów chronionych; zaprzestanie lub stopniowe wyeliminowanie zrzutu substancji priorytetowych do środowiska lub ograniczone zrzuty tych substancji.

Celem *Programu Wodno – Środowiskowego Kraju* jest przedstawienie zestawień działań dla realizacji założeń celów środowiskowych, których wypełnienie w określonym czasie pozwoli uzyskać efekty w postaci lepszego stanu wód. Określone w analizowanym projekcie planu zasady odprowadzania ścieków sanitarnych oraz wód opadowych i roztopowych wpisują się w założenia ww. dokumentu.

Zgodnie z zapisami ustawy *prawo wodne*, *Krajowy program oczyszczania ścieków komunalnych* zawiera wykazy: aglomeracji, które powinny być wyposażone w

określonych terminach w systemy kanalizacji zbiorczej i oczyszczalnie ścieków oraz wielkość ładunków zanieczyszczeń biodegradowalnych z tych aglomeracji koniecznych do usunięcia oraz przedsięwzięć w zakresie budowy i modernizacji zbiorczych sieci kanalizacyjnych oraz oczyszczalni ścieków komunalnych oraz terminy ich realizacji.

Głównym celem odprowadzenia i oczyszczenia ścieków w Polsce jest realizacja systemów kanalizacji zbiorczej i oczyszczalni ścieków na terenach o skoncentrowanej zabudowie lub realizacja systemów indywidualnych na terenach o zabudowie rozproszonej. Zgodnie z wymaganiami związanymi z realizacją w/w celów są zalecenia że: budowę urządzeń służących do zaopatrzenia w wodę realizuje się jednocześnie z rozwiązaniem spraw gospodarki ściekowej, w szczególności przez budowę systemów kanalizacyjnych i oczyszczalni ścieków; w miejscach, gdzie budowa systemów kanalizacyjnych nie przyniosłaby korzyści dla środowiska lub powodowałaby nadmierne koszty, należy stosować systemy indywidualne; wprowadzający ścieki do wód lub do ziemi są obowiązani zapewnić ochronę wód przed zanieczyszczeniem, w szczególności poprzez budowę i eksploatację urządzeń służących tej ochronie.

Określone w analizowanym projekcie planu zasady odprowadzania ścieków sanitarnych oraz wód opadowych i roztopowych wpisują się w założenia ww. dokumentu.

Strategia Rozwoju Kraju 2020 przyjęta przez Radę Ministrów we wrześniu 2012 r. to główna strategia rozwojowa w średnim horyzoncie czasowym, wskazująca strategiczne zadania państwa, których podjęcie w perspektywie najbliższych lat jest niezbędne, by wzmocnić procesy rozwojowe. Strategia wyznacza trzy obszary strategiczne – *Sprawne i efektywne państwo, Konkurencyjna gospodarka, Spójność społeczna i terytorialna*, w których koncentrować się będą główne działania oraz określa, jakie interwencje są niezbędne w perspektywie średniookresowej w celu przyspieszenia procesów rozwojowych. Strategia średniookresowa wskazuje działania polegające na usuwaniu barier rozwojowych, w tym słabości polskiej gospodarki ujawnionych przez kryzys gospodarczy, jednocześnie jednak koncentrując się na potencjałach społeczno-gospodarczych i przestrzennych, które odpowiednio wzmocnione i wykorzystane będą stymulowały rozwój. Celem głównym Strategii staje się więc *wzmocnienie i wykorzystanie gospodarczych, społecznych i instytucjonalnych potencjałów zapewniających szybszy i zrównoważony rozwój kraju oraz poprawę jakości życia ludności*.

Podstawowym warunkiem realizacji celów rozwojowych kraju jest przywrócenie i utrwalenie ładu przestrzennego uwzględniającego potrzeby społeczne, gospodarcze, środowiskowe, kulturowe oraz kompozycyjno-estetyczne. Uporządkowana i zintegrowana przestrzeń ułatwia funkcjonowanie społeczeństwa i gospodarki przez tworzenie warunków dla sprawnego przebiegu procesów rozwojowych, a w efekcie – poprawy jakości życia. Brak uporządkowania kwestii terenów rozwojowych pociąga za sobą wzrost nakładów (prywatnych i publicznych) na ich utrzymanie oraz generuje wzrost kosztów inwestycji i prowadzenia działalności gospodarczej.

W obszarze *Poprawa stanu środowiska* (rozdział II.6.4.) strategia zauważa, że czynnikami decydującymi o jakości środowiska są przede wszystkim: czystość powietrza, wód, gleb oraz właściwa gospodarka odpadami. W tych obszarach istnieją w dalszym ciągu kwestie wymagające regulacji i dostosowania do poziomu zgodnego ze strategicznymi kierunkami działań Unii Europejskiej. Istotne zatem będzie inwestowanie w ochronę wód i gospodarkę wodno-ściekową, gospodarkę odpadami czy ochronę powietrza, a także podejmowanie działań umożliwiających dostosowanie uczestników rynku do wyzwań zrównoważonego rozwoju.

Poprawie jakości powietrza służyć będą długoterminowe działania na rzecz ograniczenia emisji pyłów i innych zanieczyszczeń powietrza, zwłaszcza z sektorów najbardziej emisyjnych (energetyka, transport), ze źródeł emisji rozproszonych (nieduże zakłady przemysłowe, małe kotłownie) i ze źródeł indywidualnych w zabudowie mieszkaniowej (tzw. niska emisja).

Wzmocnione zostaną działania mające na celu ochronę wód podziemnych i powierzchniowych poprzez ograniczenie zanieczyszczenia ze źródeł punktowych i obszarowych. Poprawie jakości wód będą służyć działania związane z porządkowaniem systemu gospodarki ściekowej, w tym zwłaszcza dokończenie realizacji celów i zadań Krajowego Programu Oczyszczania Ścieków Komunalnych (KPOŚK), który zakłada

wyposażenie aglomeracji w oczyszczalnie ścieków komunalnych i systemy kanalizacji zbiorczej oraz realizację zadań równoległych na terenach nie objętych KPOŚK.

W celu ograniczenia ilości zanieczyszczeń wynikających z prowadzenia działalności rolniczej, promowany będzie rozwój wiedzy na temat ochrony środowiska poprzez upowszechnianie dobrych praktyk rolniczych. Będą również podejmowane działania w zakresie ochrony unikalnych ekosystemów oraz flory i fauny związanych z gospodarką rolną i rybacką oraz działania służące minimalizacji ryzyka wprowadzania do środowiska gatunków obcych, zagrażających gatunkom rodzimym.

Konieczne będzie zakończenie budowy efektywnego systemu gospodarki odpadami, w tym zwłaszcza odpadami komunalnymi i niebezpiecznymi. Celem nadrzędnym polityki w zakresie gospodarowania odpadami powinno być zapobieganie powstawaniu odpadów „u źródła” oraz maksymalne możliwe odzyskiwanie zawartych w nich surowców i/lub energii. Działania obejmą wprowadzenie i realizację zasady „3U” (unikaj powstawania odpadów, użyj ponownie, utylizuj) oraz gospodarowania w obiegu.

W obszarze Adaptacja do zmian klimatu (rozdział II.6.5.) strategia zakłada opracowanie i efektywne wdrożenie systemowych rozwiązań dotyczących adaptacji do zmieniających się uwarunkowań klimatycznych i hydrologicznych, w tym minimalizację skutków klęsk żywiołowych i ekstremalnych zjawisk pogodowych. Adaptacja do zmian klimatycznych będzie obejmowała także dostosowanie zagrożonych sektorów i obszarów (rolnictwo i leśnictwo, zasoby wodne i gospodarka wodna, różnorodność biologiczna i ekosystemy i inne) do nowych warunków i zjawisk klimatycznych, w tym m.in. zapewnienie dostarczania energii i paliw, zapobieganie czasowym niedoborom wody oraz usprawnienie systemu zarządzania kryzysowego.

Ustalenia analizowanego projektu zmiany planu są zgodne z w/w kierunkami działań.

Krajowa strategia ochrony i umiarkowanego użytkowania różnorodności biologicznej prezentuje następujący zapis wizji Polski w perspektywie 2025 r., w odniesieniu do sfery przyrodniczej: „Cały obszar Polski, w tym polskie obszary morskie, cechować będzie się dobrym stanem środowiska przyrodniczego, umożliwiającym zachowanie pełnego bogactwa różnorodności biologicznej polskiej przyrody oraz trwałości i równowagi procesów przyrodniczych – tereny o najwyższych walorach przyrodniczych objęte będą skuteczną ochroną prawną i połączone systemem funkcjonujących korytarzy ekologicznych. Jednocześnie stworzone zostaną i funkcjonować będą mechanizmy prawne, organizacyjne i ekonomiczne zapewniające zachowanie różnorodności biologicznej i jej racjonalne użytkowanie”.

Całokształt działań podejmowanych we wszystkich sferach działalności człowieka (ekonomicznej, naukowo-badawczej, prawnej i edukacyjnej) powinien służyć osiągnięciu celu nadrzędnego, jakim jest: „Zachowanie bogactwa różnorodności biologicznej w skali lokalnej, krajowej i globalnej oraz zapewnienie trwałości i możliwości rozwoju wszystkich poziomów jej organizacji (wewnątrzgatunkowego, międzygatunkowego i ponadgatunkowego), z uwzględnieniem potrzeb rozwoju społeczno-gospodarczego Polski oraz konieczności zapewnienia odpowiednich warunków życia i rozwoju społeczeństwa.”

Osiągnięcie celu nadrzędnego wymaga realizacji ośmiu, równorzędnych pod względem znaczenia, celów strategicznych: 1. Rozpoznanie i monitorowanie stanu różnorodności biologicznej oraz istniejących i potencjalnych zagrożeń. 2. Skuteczne usunięcie lub ograniczanie pojawiających się zagrożeń różnorodności biologicznej. 3. Zachowanie i/lub wzbogacenie istniejących oraz odtworzenie utraconych elementów różnorodności biologicznej. 4. Pełne zintegrowanie działań na rzecz ochrony różnorodności biologicznej z działaniami oddziałującymi na tę różnorodność sektorów gospodarki oraz administracji publicznej i społeczeństwa (w tym organizacji pozarządowych), przy zachowaniu właściwych proporcji pomiędzy zapewnieniem równowagi przyrodniczej, a rozwojem społeczno-gospodarczym kraju. 5. Podniesienie wiedzy oraz ukształtowanie postaw i aktywności społeczeństwa na rzecz ochrony i zrównoważonego użytkowania różnorodności biologicznej. 6. Udoskonalenie mechanizmów i instrumentów służących ochronie i zrównoważonemu użytkowaniu różnorodności biologicznej. 7. Rozwinięcie współpracy międzynarodowej w skali regionalnej i globalnej na rzecz ochrony i zrównoważonego użytkowania zasobów różnorodności biologicznej. 8. Użytkowanie różnorodności biologicznej w sposób zrównoważony, z uwzględnieniem równego i

sprawiedliwego podziału korzyści i kosztów jej zachowania, w tym także kosztów zaniechania działań rozwojowych ze względu na ochronę zasobów przyrody.

Krajowy Plan Gospodarki Odpadami 2022 został przyjęty uchwałą Nr 88 Rady Ministrów z dnia 1 lipca 2016 r. (M. P. 2016, poz. 784). Jego dalekosiężnym celem jest dojście do systemu gospodarki odpadami zgodnego z zasadą zrównoważonego rozwoju, w którym w pełni realizowane są zasady gospodarki odpadami, a w szczególności zasada postępowania z odpadami zgodnie z hierarchią sposobów postępowania z odpadami, czyli po pierwsze zapobieganie powstawaniu odpadów, a następnie kolejno przygotowanie do ponownego użycia, recykling, inne procesy odzysku (czyli wykorzystanie odpadów), unieszkodliwianie, przy czym najmniej pożądanym sposobem ich zagospodarowania jest składowanie. Realizacja tego celu umożliwi osiągnięcie innych celów takich, jak: ograniczenie składowania odpadów, w szczególności odpadów ulegających biodegradacji, ograniczenie zmian klimatu powodowanych przez gospodarkę odpadami czy też zwiększenie udziału w bilansie energetycznym kraju energii ze źródeł odnawialnych poprzez zastępowanie spalania paliw kopalnych różnego rodzaju metodami odzysku energii z odpadów zawierających frakcje biodegradowalne.

Głównym celem dokumentu jest określenie polityki gospodarki odpadami zgodnej z hierarchią sposobów postępowania z odpadami oraz zasadą zanieczyszczający płaci. Celami wskazanymi w dokumencie są między innymi: ZPO; zmniejszenie ilości odpadów komunalnych ulegających biodegradacji kierowanych na składowiska odpadów, aby w 2020 r. nie było składowanych więcej niż 35% masy tych odpadów wytworzonych w 1995r.; dążenie do zmniejszania ilości składowanych odpadów; osiągnięcie wymaganego poziomu recyklingu i przygotowania do ponownego użycia papieru, metali, tworzyw sztucznych i szkła pochodzących ze strumienia odpadów komunalnych.

Dla osiągnięcia założonych celów określone zostały kierunki działań dotyczące między innymi edukacji ekologicznej, rozwoju selektywnego zbierania odpadów, a także zostały wskazane działania takie jak np. prowadzenie kontroli przez inspekcję ochrony środowiska, prowadzenie kampanii informacyjno-edukacyjnych mających na celu podniesienie świadomości ekologicznej w zakresie gospodarki odpadami, wspieranie budowy sieci napraw i ponownego użycia produktów.

9. PRZEWIDYWANE ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIA, W TYM ODDZIAŁYWANIA BEZPOŚREDNIE, POŚREDNIE, WTÓRNE, SKUMULOWANE, KRÓTKOTERMINOWE, ŚREDNIOTERMINOWE I DŁUGOTERMINOWE, STAŁE I CHWILOWE ORAZ POZYTYWNE I NEGATYWNE, NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU, A TAKŻE ŚRODOWISKO

Teren objęty opracowaniem zlokalizowany jest w obrębie geodezyjnym Worławki, przy zachodnim brzegu jeziora Sunia. Obszar obejmuje niezabudowaną działkę nr ewid. 163/26 o powierzchni 0,2450 ha. Działka jest ogrodzona, zniwelowana, urządzona, porośnięta regularnie koszoną niską roślinnością trawiastą. W części zachodniej zlokalizowany jest antropogeniczny zbiornik wodny całkowicie pozbawiony roślinności wodnej i wodolubne, pełniący funkcję odwadniającą (melioracyjną, retencyjną).

W granicach obszaru opracowania wyznaczono m.in. teren elementarny przeznaczony pod lokalizację zabudowy rekreacji indywidualnej (ML.01) w zasięgu którego na rysunku projektu planu wkreślono od strony antropogenicznego zbiornika wodnego, w nawiązaniu zabudowy zlokalizowanej na sąsiedniej działce, nieprzekraczalną linię zabudowy. Pozostała część działki jest przeznaczona pod zieleń urządzoną (ZP.01) i zieleń naturalną (ZN.01). Ponadto przewidziano zachowanie istniejącego antropogenicznego zbiornika wodnego i wydzielono go jako wody powierzchniowe śródlądowe (WS.01).

Projektowana zmiana aktualnego zagospodarowania terenu wiąże się z trwałym i nieodwracalnym zniszczeniem warstwy glebowej w miejscu lokalizacji obiektów budowlanych. Nowe inwestycje budowlane będą skutkować oddziaływaniem bezpośrednim stałym: uszczelnieniem podłoża, przeobrażeniami gruntów, a także zmniejszeniem areału terenów aktywnych biologicznie. Wystąpi także oddziaływanie

bezpośrednie krótkoterminowe: ingerencja w środowisko gruntowe podczas prowadzenia prac budowlanych, przemieszanie mas ziemnych, wymiana gruntów lub/i ich zagęszczenie. Zmiana struktury gleby prowadzi zazwyczaj do jej zwięzłości, zmniejszenia uwilgotnienia oraz ilości tlenu. Zakres i skala zmian będzie uzależniona od przyjętych rozwiązań architektoniczno-inżynierskich.

Na etapie realizacji inwestycji możliwe jest zanieczyszczenie gleby na skutek niewłaściwego dysponowania odpadami, bądź wyciekami substancji ropopochodnych z pojazdów i maszyn. Przy prowadzeniu robót ziemnych należy pamiętać o ochronie próchnicznej warstwy gleby, która przed wykonaniem wykopów, powinna być wcześniej zdjęta i okresowo złożona w zaplanowanym miejscu, a po zakończeniu prac ziemnych i budowlanych rozesłana na powierzchnie objęte wcześniej pracami ziemnymi. Formą ochrony dla gleb jest również prowadzenie prawidłowej gospodarki odpadami stałymi i ciekłymi mogącymi wpływać na geochemię powierzchni litosfery. Ustalenia projektu planu w zakresie gospodarki odpadami komunalnymi stałymi oraz odprowadzania ścieków sanitarnych oraz wód opadowych i roztopowych zapewniają ochronę gleb. Z uwagi na lokalizację terenu w sąsiedztwie zbiornika wodnego oraz jeziora Sunia na etapie realizacji inwestycji należy zwrócić szczególną uwagę na warunki gruntowo-wodne terenu i sposób realizacji zabudowy. Należy jednakże zaznaczyć, że zgodnie z ustawą *Prawo budowlane* art. 5 ust. 1 „*Obiekt budowlany wraz ze związanymi z nim urządzeniami budowlanymi należy, biorąc pod uwagę przewidywany okres użytkowania, projektować i budować w sposób określony w przepisach, w tym techniczno – budowlanych, oraz zgodnie z zasadami wiedzy technicznej, zapewniając: pkt. 1 spełnienie wymagań podstawowych dotyczących: (między innymi) litera a) bezpieczeństwa konstrukcji (...)*”. Zgodnie z art. 6 powyższej ustawy: „*Dla działek budowlanych lub terenów, na których jest przewidziana budowa obiektów budowlanych lub funkcjonalnie powiązanych zespołów obiektów budowlanych, należy zaprojektować odpowiednie zagospodarowanie, zgodnie z wymogami art. 5, zrealizować je przed oddaniem tych obiektów (zespołów) do użytkowania oraz zapewnić utrzymanie tego zagospodarowania we właściwym stanie techniczno-użytkowym przez okres istnienia obiektów (zespołów) budowlanych*”. Ponadto zgodnie z art. 7 ust. 1 w/w ustawy „*Do przepisów techniczno – budowlanych zalicza się:*

- 1) *Warunki techniczne, jakim powinny odpowiadać obiekty budowlane i ich usytuowanie, uwzględniające wymagania, o których mowa w art. 5;*
- 2) *Warunki techniczne użytkowania obiektów budowlanych*”.

Należy podkreślić, że każdy proces budowlany prowadzony jest przez osoby do tego uprawnione, którymi w rozumieniu ustawy *Prawo budowlane* art. 17 są inwestor, inspektor nadzoru inwestorskiego, projektant i kierownik budowy lub kierownik robót. Dla każdego z w/w uczestników procesu budowlanego określono prawa i obowiązki. Dlatego też należy pamiętać, że już na etapie opracowywania projektu budowlanego przez projektanta sporządza się (art. 34) „... badania geologiczno-inżynierskie oraz geotechniczne warunki posadowienia obiektów budowlanych” i „informację dotyczącą bezpieczeństwa i ochrony zdrowia ze względu na specyfikę projektowanego obiektu budowlanego, uwzględnianej w planie bezpieczeństwa i ochrony zdrowia”. Następnie zgodnie z art. 21a ust. 1 w/w ustawy „*Kierownik budowy jest obowiązany, w oparciu o informację (...) sporządzić lub zapewnić sporządzenie, przed rozpoczęciem budowy, planu bezpieczeństwa i ochrony zdrowia, uwzględniając specyfikę obiektu budowlanego i warunki prowadzenia robót budowlanych (...)*”. Określenie przydatności gruntów na potrzeby budownictwa wykonuje się poprzez wskazane badania geologiczno-inżynierskie ustalające geotechniczne warunki posadowienia obiektów budowlanych, których zakres określa Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 24 września 1998 r. w sprawie ustalania geotechnicznych warunków posadawiania obiektów budowlanych (Dz. U. z 1998 r. Nr 126 poz. 839).

Przewiduje się, że realizacja ustaleń projektu planu nie wpłynie negatywnie na wody powierzchniowe i podziemne, w tym na jednolite części wód powierzchniowych i podziemnych. Antropogeniczny zbiornik wodny znajdujący się w granicach obszaru objętego opracowaniem został wydzielony jako tereny wód powierzchniowych śródlądowych (WS.01) i zostanie zachowany w istniejącym stanie. Przyjęte założenia, ustalenia i zasady w odniesieniu do sposobu zaopatrzenia w wodę, postępowania ze

ściekami oraz wodami opadowymi i roztopowymi, należy uznać za dające potencjalną gwarancję ochrony środowiska w odniesieniu do wód podziemnych i powierzchniowych.

Środowisko wodne jest w projekcie planu chronione przed degradacją poprzez pobór wody z sieci wodociągowej, odprowadzanie ścieków sanitarnych do sieci kanalizacji sanitarnej lub do szczelnego zbiornika bezodpływowego lub przydomowej oczyszczalni ścieków na zasadach określonych w przepisach odrębnych, zaś wód opadowych i roztopowych z nawierzchni uszczelnionych dróg, parkingów i placów manewrowych zgodnie z przepisami odrębnymi, a z powierzchni dachów do gruntu lub zagospodarować w granicach własnych działki bez szkody dla gruntów sąsiednich zgodnie z przepisami odrębnymi. Należy pamiętać, że realizacja inwestycji nie może prowadzić do zmiany stanu wody na gruncie skutkującym naruszeniem stosunków wodnych ze szkoda dla gruntów sąsiednich, w tym zalewaniem okolicznych gruntów. Realizacja zabudowy i zagospodarowania terenów nie może naruszać przepisów m.in. ustawy prawo wodne, prawo budowlane oraz prawo ochrony środowiska. Należy pamiętać, że zgodnie z art. 234 ust.1 ustawy *prawo wodne właściciel gruntu o ile przepisy ustawy nie stanowią inaczej, nie może: 1) zmieniać kierunku i natężenia odpływu znajdujących się na jego gruncie wód opadowych lub roztopowych ani kierunku odpływu wód ze źródeł – ze szkoda dla gruntów sąsiednich; 2) odprowadzać wód oraz wprowadzać ścieków na grunty sąsiednie.* W przypadku jeżeli spowodowane przez właściciela gruntu zmiany stanu wody na gruncie szkodliwie wpływają na grunty sąsiednie, wójt, burmistrz lub prezydent miasta, z urzędu lub na wniosek, w drodze decyzji, nakazuje właścicielowi gruntu przywrócenie stanu poprzedniego lub wykonanie urządzeń zapobiegających szkodom, ustalając termin wykonania tych czynności (art. 234 ust. 3 cytowanej ustawy).

Z uwagi, że projekt planu przewiduje realizację zabudowy rekreacji indywidualnej nie przewiduje się generowania znaczących ilości ścieków komunalnych.

Z uwagi, że teren objęty opracowaniem porośnięty jest niską roślinnością trawiastą regularnie koszoną, realizacja obiektów budowlanych nie będzie wymagała usuwania drzew i krzewów.

Z uwagi na położenie terenu w bezpośrednim sąsiedztwie jeziora Sunia należy pamiętać, że w odniesieniu do zwierząt, w tym płazów mają zastosowanie przepisy rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2016 r. poz. 2183) oraz ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody. Czynności zabronione w stosunku do chronionych gatunków zwierząt określone w art. 52 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody oraz par. 6 rozp. MŚ (tj. umyślne zabijanie; umyślne okaleczanie lub chwywanie; umyślne niszczenie ich jaj, postaci młodocianych lub form rozwojowych; niszczenie siedlisk lub ostoi, będących ich obszarem rozrodu, wychowu młodych, odpoczynku, migracji lub żerowania, niszczenie, usuwanie lub uszkodzanie gniazd, mrowisk, nor, legowisk, żeremi, tam, tarlisk, zimowisk lub innych schronień) mogą zostać podjęte wyłącznie po uzyskaniu stosowanej decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska wydanej na podstawie art. 56 ust. 2 pkt 1 i pkt 2 (pod warunkiem spełnienia przesłanek określonych w art. 56 ust. 4 ustawy o ochronie przyrody) na wykonanie czynności podlegających zakazom, w stosunku do gatunków objętych ochroną ścisłą i częściową.

Projekt planu przewiduje zaopatrzenie w ciepło z indywidualnych źródeł ciepła produkujących energię ze źródeł odnawialnych takich jak: panele fotowoltaiczne, kolektory słoneczne, pompy ciepła lub konwencjonalnych indywidualnych źródeł ciepła o technologiach spalania paliw zapewniających zachowanie norm emisji określonych w przepisach odrębnych; ponadto w projekcie planu dopuszczono realizację instalacji do produkcji energii ze źródeł odnawialnych takich jak: panele fotowoltaiczne i kolektory słoneczne montowane na dachach budynków oraz pompy ciepła na zasadach określonych w przepisach odrębnych. Wielkość emisji zanieczyszczeń do powietrza będzie uzależniona od stosowanych nośników energii oraz jakości urządzeń grzewczych. Z uwagi na planowane rozwiązanie w zakresie zaopatrzenia w ciepło nie przewiduje się wystąpienia zagrożeń mogących wpłynąć negatywnie na jakość powietrza.

Na terenie objętym projektem planu przy zakładanej intensywności zabudowy i zachowaniu powierzchni biologicznie czynnych nie należy spodziewać się odczuwania zmian klimatu. Nie przewiduje się negatywnego wpływu realizacji ustaleń projektu planu na tereny objęte siecią Natura 2000, zabytki oraz dobra materialne.

Oddziaływania na środowisko występujące na etapie budowy i eksploatacji przedsięwzięć będą miały charakter określony w poniższej tabeli.

Typ oddziaływań	Etap budowy	Etap eksploatacji
Bezpośrednie	- Wzrost poziomu hałasu związanego z pracami budowlanymi. „Wytwarzanie” odpadów, w tym możliwość wystąpienia odpadów niebezpiecznych. - Zanieczyszczenie powietrza spalinami i pyłami. - Zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej.	- Wzrost ilości odprowadzanych ścieków sanitarnych. - Wzrost ilości poboru wody. - Wzrost ilości poboru energii elektrycznej. - Wzrost ilości wytwarzanych odpadów. - Uszczelnienie powierzchni ziemi.
Pośrednie	- Hałas związany z prowadzonymi pracami budowlanymi. - Zanieczyszczenie powietrza spalinami i pyłami.	- Generowanie zwiększonej ilości odpadów. - Generowanie ruchu pojazdów na drodze dojazdowej.
Wtórne	Nie występują lub brak znaczących oddziaływań.	Nie występują lub brak znaczących oddziaływań.
Skumulowane	Nie występują lub brak znaczących oddziaływań.	- Generowanie ruchu pojazdów na drodze dojazdowej. - Wzrost ilości wytwarzanych odpadów.
Krótkoterminowe	- Hałas związany z pracami budowlanymi. - Zanieczyszczenie powietrza spalinami i pyłami. - Wytwarzanie odpadów budowlanych.	Brak znaczących oddziaływań.
Długoterminowe	Nie występują lub brak znaczących oddziaływań.	- Lokalne zmiany jakości krajobrazu. - Wzrost ilości odprowadzanych ścieków sanitarnych. - Wzrost ilości poboru wody. - Wzrost ilości poboru energii elektrycznej. - Wzrost ilości wytwarzanych odpadów. - Miejscowe uszczelnienie powierzchni ziemi.
Stałe	Zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej.	- Zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej. - Miejscowe uszczelnienie powierzchni ziemi. - Wzrost ilości odprowadzanych ścieków sanitarnych. - Wzrost ilości poboru wody. - Wzrost ilości poboru energii elektrycznej. - Wzrost ilości wytwarzanych odpadów.
Chwilowe	- Powstanie odpadów budowlanych. - Zwiększony ruch pojazdów. - Wzrost poziomu hałasu związanego z pracami budowlanymi i ruchem pojazdów.	Generowanie ruchu pojazdów na drodze dojazdowej.

10. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI PROJEKTU PLANU, W SZCZEGÓLNOŚCI NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU

Jednym z fundamentalnych założeń ochrony środowiska jest przeciwdziałanie (Jednym z fundamentalnych założeń ochrony środowiska jest przeciwdziałanie (zapobieganie) zanieczyszczeniom środowiska zgodnie z ustawą z dnia 27 kwietnia 2001r. *Prawo ochrony środowiska*. W przypadku, gdy nie jest możliwe zapobieżenie zanieczyszczeniu, należy ograniczyć negatywne oddziaływania na środowisko, a w szczególnych przypadkach obowiązkiem danego podmiotu jest kompensacja przyrodnicza. Zgodnie z art. 3 ust. 8 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska* pod pojęciem kompensacji przyrodniczej rozumie się zespół działań obejmujących w szczególności roboty budowlane, roboty ziemne, rekultywację gleby, zalesianie, zadrzewianie lub tworzenie skupień roślinności, prowadzących do przywrócenia równowagi przyrodniczej na danym terenie, wyrównania szkód dokonanych w środowisku przez realizację przedsięwzięcia i zachowanie walorów krajobrazowych. Podkreślić należy, że jak wynika z art. 75 ust. 3 tej ustawy, naprawienie wyrządzonych szkód, a w szczególności kompensację przyrodniczą należy dokonywać wówczas, gdy ochrona elementów przyrodniczych nie jest możliwa. Natomiast w świetle ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. *o ochronie przyrody* przesłanką kompensacji przyrodniczej jest realizacja planu lub działań mogących znacząco negatywnie oddziaływać na cele ochrony obszaru Natura 2000 lub obszary znajdujące się na liście, o której mowa w art. 27 ust. 3

pkt 1, a jej wykonywanie ma na celu zapewnienie spójności i właściwego funkcjonowania obszarów Natura 2000 (art. 34).

Dokument projektu planu już z nakazu ustawodawcy „odgórnie” zawiera zapisy dotyczące ochrony środowiska i przyrody, a także z zakresu infrastruktury technicznej. Z uwagi na powyższe w projekcie zmiany planu jest zawarte wiele ustaleń, których celem jest nie tylko zrównoważony rozwój z poszanowaniem wartości przyrodniczych i krajobrazowych gminy Stawiguda, ale i dążenie do poprawy stanu środowiska.

Analizowany projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie zawiera rozwiązań stanowiących kompensację przyrodniczą, gdyż realizacja zapisów projektu planu nie wpłynie na obszar Natura 2000.

11. ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE PLANU WRAZ Z UZASADNIENIEM ICH WYBORU ORAZ OPIS METOD DOKONANIA OCENY PROWADZĄCEJ DO TEGO WYBORU ALBO WYJAŚNIENIE BRAKU ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH, W TYM WSKAZANIA NAPOTKANYCH TRUDNOŚCI WYNIKAJĄCYCH Z NIEDOSTATKÓW TECHNIKI LUB LUK WE WSPÓŁCZESNEJ WIEDZY

Zgodnie z art. 51 ust. 2 pkt. 3 b ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie przedstawia się wówczas, gdy wynika to z potrzeby ochrony obszaru Natura 2000 i jego integralności. Z analizy dokumentów i materiałów wynika, że kierunki zagospodarowania przestrzennego określone w projekcie planu miejscowego, nie będą oddziaływały znacząco negatywnie na obszar Natura 2000, dlatego też nie przedstawia się w tym zakresie rozwiązań alternatywnych.

12. PODSUMOWANIE I WNIOSKI

Analizując wpływ ustaleń projektu planu na środowisko wskazanym byłoby uwzględnić poniższe wnioski wynikające z uwarunkowań środowiskowych.:

- Sugeruje się zachować istniejący antropogeniczny zbiornik wodny i wydzielić go jako tereny wód powierzchniowych.
- Sugeruje się wprowadzić zapis o zakazie grodzenia terenów położonych wzdłuż jeziora Sunia w odległości mniejszej niż 1,5 m od linii brzegowej.
- Sugeruje się wprowadzić zakaz lokalizowania tymczasowych obiektów budowlanych.
- W zakresie gospodarki odpadami stałymi wskazanym jest wprowadzić zapis, że należy ją realizować zgodnie z ustaleniami określonymi w regulaminie utrzymania czystości i porządku w gminie oraz przepisami odrębnymi. Ponadto sugeruje się wprowadzić zapis o zakazie unieszkodliwiania odpadów w granicach własnych działki lub terenu elementarnego.
- Z uwagi na położenie terenu w bezpośrednim sąsiedztwie jeziora Sunia należy pamiętać, że w odniesieniu do zwierząt, w tym płazów mają zastosowanie przepisy rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2016 r. poz. 2183) oraz ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody. Czynności zabronione w stosunku do chronionych gatunków zwierząt określone w art. 52 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody oraz par. 6 rozp. MŚ (tj. umyślne zabijanie; umyślne okaleczanie lub chwytanie; umyślne niszczenie ich jaj, postaci młodocianych lub form rozwojowych; niszczenie siedlisk lub ostoi, będących ich obszarem rozrodu, wychowu młodych, odpoczynku, migracji lub żerowania, niszczenie, usuwanie lub uszkodzanie gniazd, mrowisk, nor, legowisk, żeremi, tam, tarlisk, zimowisk lub innych schronień) mogą zostać podjęte wyłącznie po uzyskaniu stosowanej decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska wydanej na podstawie art. 56 ust. 2 pkt 1 i pkt 2 (pod warunkiem spełnienia przesłanek

określonych w art. 56 ust. 4 ustawy o ochronie przyrody) na wykonanie czynności podlegających zakazom, w stosunku do gatunków objętych ochroną ścisłą i częściową.

W trakcie realizacji przyszłych założeń inwestycyjnych na terenie objętym projektem planu należy pamiętać:

- W czasie prowadzenia prac budowlanych związanych z realizacją obiektów kubaturowych, urządzeń i sieci infrastruktury technicznej oraz ciągów infrastruktury komunikacyjnej należy prowadzić właściwą gospodarkę odpadami tj.: zapewnić odpowiednią ilość pojemników na odpady, prowadzić segregację odpadów, z wyszczególnieniem odpadów niebezpiecznych.
- Zaplecze budowy, w tym miejsce składowania materiałów budowlanych, powinno zostać zlokalizowane jak najdalej od jeziora Sunia i antropogenicznego zbiornika wodnego.
- W trakcie prac budowlanych wierzchnią urodzajną warstwę ziemi zaleca się składować osobno, a po zakończeniu prac budowlanych rozplantować na powierzchni gruntu i uporządkować teren.
- Prace budowlane powinny być prowadzone zgodnie z założeniami dobrych praktyk tj.: właściwa organizacja i lokalizacja zaplecza technicznego budowy, stosowanie technik i technologii minimalizujących uciążliwości środowiskowe (stosowanie maszyn i urządzeń sprawnych technicznie i spełniające obowiązujące standardy), przestrzeganie przepisów BHP i przeciwpożarowych, uporządkowanie i zrekultywowanie zajętego terenu po zakończeniu prac budowlanych itp.
- W harmonogramach prowadzenia prac budowlanych należy uwzględnić okresy lęgowe ptaków i okresy migracyjne płazów tj.: prace inwestycyjne powinny rozpocząć się przed lub po sezonie lęgowym. Należy pamiętać, że w stosunku do gatunków zwierząt objętych ochroną gatunkową zastosowanie mają przepisy rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2016 r. poz. 2183) oraz ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2016 poz. 2134 ze zm.). Czynności zabronione w stosunku do chronionych gatunków zwierząt określone w art. 52 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody oraz par. 6 rozp. MŚ (tj. umyślne zabijanie; umyślne okaleczanie lub chwywanie; umyślne niszczenie ich jaj, postaci młodocianych lub form rozwojowych; niszczenie siedlisk lub ostoi, będących ich obszarem rozrodu, wychowu młodych, odpoczynku, migracji lub żerowania, niszczenie, usuwanie lub uszkodzanie gniazd, mrowisk, nor, legowisk, żeremi, tam, tarlisk, zimowisk lub innych schronień) mogą zostać podjęte wyłącznie po uzyskaniu stosowanej decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie wydanej na podstawie art. 56 ust. 2 pkt 1 i pkt 2 (pod warunkiem spełnienia przesłanek określonych w art. 56 ust. 4 ustawy o ochronie przyrody) na wykonanie czynności podlegających zakazom, w stosunku do gatunków objętych ochroną ścisłą i częściową.
- Ochrona wód gruntowych i gleby powinna być realizowana poprzez zastosowanie właściwych zabezpieczeń technicznych.

Przy właściwej realizacji ustaleń projektu planu nie przewiduje się jego znaczącego negatywnego oddziaływania na środowisko oraz powstawania w przyszłości sytuacji problemowych. Przewidywane przekształcenia w strukturze przyrodniczej i funkcjonalno-przestrzennej sprowadzają się do koniecznych, niezbędnych regulacji w celu zachowania i ochrony najbardziej cennych komponentów środowiska.

13. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM

Zgodnie z art. 17 pkt 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 1945 ze zm.) wójt gminy po podjęciu przez radę gminy uchwały o przystąpieniu do sporządzenia planu miejscowego, sporządza projekt planu (...) wraz z prognozą oddziaływania na środowisko. Prognoza

oddziaływania na środowisko jest elementem strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, o której mowa w ustawie o z dnia 3 października 2008 r. o *udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 2081 ze zm.). Zgodnie z art. 46 pkt 1 w/w ustawy projekt planu zagospodarowania przestrzennego wymaga przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko. W myśl art. 51 ust. 1 cytowanej ustawy organ opracowujący projekt planu sporządza prognozę oddziaływania na środowisko. Niniejsza Prognoza oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części obrębu Worławki gmina Świątki odnosi się do terenu objętego obowiązującym planem miejscowym pn.: „Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenu wzdłuż północno – zachodniego brzegu jeziora Sunia, obręb Worławki i działki nr 18/19, obręb Kwiecewo, gmina Świątki” uchwalony Uchwałą Nr XV/89/2008 z dnia 18 czerwca 2008 roku.

Zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko został określony w piśmie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie – znak WOOŚ.411.2.2019.AD z dnia 29.01.2019 r. oraz w piśmie Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Olsztynie – znak ZNS.4082.1.2019.KR z dnia 11 stycznia 2019 r.

W granicach obszaru objętego projektem planu zastosowanie mają ustalenia obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego pn.: „Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenu wzdłuż północno – zachodniego brzegu jeziora Sunia, obręb Worławki i działki nr 18/19, obręb Kwiecewo, gmina Świątki” uchwalony Uchwałą Nr XV/89/2008 z dnia 18 czerwca 2008 roku. W granicach obszaru opracowania zgodnie z obowiązującym planem miejscowym wydzielono następujące tereny elementarne: Teren lokalizacji zbiorczej przepompowni ścieków (NO.20), Tereny zabudowy rekreacji indywidualnej (ML.08), Tereny zieleni naturalnej w granicach wskazanych nieruchomości ML (ML.08/ZN) oraz Tereny zieleni naturalnej na skarpach, tarasach nadjeziornych, obniżeniach terenowych (ZN.02). W granicach terenu elementarnego ML.08 obowiązują m.in. ustalenia, że *zezwala się na lokalizację w granicach każdego z terenów ML.03, ML.04, ML.08, ML.12, ML.15, ML.16, wyznaczonych liniami rozgraniczającymi, jednego budynku rekreacji indywidualnej wraz z towarzyszącym budynkiem gospodarczo – garażowym, łącznie 6 budynków rekreacji indywidualnej*. Teren objęty niniejszym projektem planu obejmuje działkę nr ewid. 163/26 obręb Worławki. Nieruchomość ta wraz z działką sąsiednią nr ewid. 163/27 położone są w granicach jednego, wspólnego terenu elementarnego ML.08 (Tereny zabudowy rekreacji indywidualnej). Mając na uwadze wyżej cytowany zapis obowiązującego planu miejscowego, z uwagi, że na działce nr ewid. 163/27 znajduje się już budynek rekreacji indywidualnej, nie ma już możliwości lokalizacji budynku na działce nr ewid. 163/26. Ponieważ każda z działek stanowi własność innych osób fizycznych, właściciel działki 163/26 uwzględniając prawo własności jest zainteresowany budową budynku rekreacji indywidualnej na swojej nieruchomości. Tym samym celem sporządzenia niniejszego projektu planu jest umożliwienie budowy budynku rekreacyjnego na działce nr ewid. 163/26 obręb Worławki gmina Świątki.

Ustalenia projektu planu zostały sformułowane w trzech rozdziałach, z czego w niniejszym opracowaniu omówiono dwa pierwsze; ostatni, trzeci zawiera przepisy końcowe, które nie odnoszą się do możliwych oddziaływań ustaleń projektu planu na środowisko. Kolejnymi opisanymi rozdziałami dokumentu są:

- Rozdział I – Ustalenia ogólne dotyczące całego terenu, zawierający:
 - przedmiot ustaleń planu,
 - definicje terminów i pojęć zastosowanych w treści ustaleń,
 - ustalenie zakresu rysunku planu,
 - ustalenia dotyczące zasad zagospodarowania na całym obszarze objętym planem, w tym:
 - zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego,
 - zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu,
 - zasady kształtowania krajobrazu,
 - zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, w tym krajobrazów kulturowych oraz dóbr kultury współczesnej,

- wymagania wynikające z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych,
- zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu,
- ustalenia dotyczące granic i sposobów zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, na podstawie odrębnych przepisów, terenów górniczych, a także obszarów szczególnego zagrożenia powodzią, obszarów osuwania się mas ziemnych, krajobrazów priorytetowych określonych w audycie krajobrazowym oraz w planach zagospodarowania przestrzennego województwa,
- szczegółowe zasady i warunki scalania i podziału nieruchomości objętych planem miejscowym,
- szczególne warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu, w tym zakaz zabudowy,
- zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej,
- zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji,
- sposób i termin tymczasowego zagospodarowania, urządzania i użytkowania terenów,
- stawki procentowe, na podstawie których ustala się opłatę (...),
- zadania własne gminy z zakresu infrastruktury technicznej,
- inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym,
- inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym.
- Rozdział II – Ustalenia szczegółowe dotyczące poszczególnych terenów elementarnych.
- Rozdział III – Ustalenia końcowe.

W granicach obszaru objętego projektem planu tereny elementarne przeznaczono pod:

- Zabudowę rekreacji indywidualnej (ML.01)
- Wody powierzchniowe śródlądowe (WS.01)
- Zieleni urządzoną (ZP.01)
- Zieleni naturalną (ZN.01)
- Infrastrukturę techniczną (TI.01).

W punkcie 1.3.3 w formie tabelarycznej zestawiono szczegółowe warunki kształtowania zabudowy i zagospodarowania, które wpływają na jakość środowiska w wyznaczonych terenach dla których określono rodzaj i zakres obowiązujących standardów środowiska. W granicach omawianego obszaru przewiduje się wprowadzenie następujących ustaleń mających wpływ na jakość środowiska:

- Ustalenie zakazu lokalizowania tymczasowych obiektów budowlanych, w tym tymczasowych obiektów usługowo-handlowych, z wyjątkiem obiektów zaplecza budowy.
- Ustaleniu zakazu lokalizacji przedsięwzięć zaliczanych do mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów o ochronie środowiska, z wyjątkiem inwestycji celu publicznego.
- Ustalenie zakazu stosowania ogrodzeń wyższych niż 1,6 m, ogrodzeń pełnych oraz ogrodzeń wykonanych z prefabrykowanych elementów żelbetowych.
- Ustalenie zakazu grodzenia terenu objętego planem w odległości mniejszej niż 1,5 m od linii brzegu jeziora Sunia zgodnie z przepisami ustawy Prawo wodne.
- Ustalenie zakazu lokalizacji reklam, w tym tablic i urządzeń reklamowych.
- Określenie rodzaju i kolorystyki elewacji budynków.
- Ustaleniu zaopatrzenia w wodę z sieci wodociągowej na zasadach określonych w przepisach odrębnych.
- Ustaleniu odprowadzania ścieków sanitarnych do sieci kanalizacji sanitarnej na zasadach określonych w przepisach odrębnych lub do szczelnego zbiornika bezodpływowego lub przydomowej oczyszczalni ścieków na zasadach określonych w przepisach odrębnych.
- Ustaleniu odprowadzania wód opadowych i roztopowych z nawierzchni uszczelnionych dróg, parkingów i placów manewrowych zgodnie z przepisami odrębnymi, a z powierzchni dachów odprowadzenie do gruntu lub zagospodarowanie w granicach własnych działki bez szkody dla gruntów sąsiednich zgodnie z przepisami odrębnymi.

- Ustaleniu zaopatrzenia w energię elektryczną z sieci elektroenergetycznej na zasadach określonych w przepisach odrębnych.
- Ustaleniu zaopatrzenia w gaz z sieci gazowej na zasadach i warunkach określonych w przepisach odrębnych.
- Ustaleniu, że zaopatrzenie w ciepło będzie następowało z indywidualnych źródeł ciepła produkujących energię ze źródeł odnawialnych takich jak: panele fotowoltaiczne, kolektory słoneczne, pompy ciepła lub konwencjonalnych indywidualnych źródeł ciepła o technologiach spalania paliw zapewniających zachowanie norm emisji określonych w przepisach odrębnych
- Wprowadzeniu zapisu, że dopuszcza się realizację instalacji do produkcji energii ze źródeł odnawialnych takich jak: panele fotowoltaiczne i kolektory słoneczne montowane na dachach budynków oraz pompy ciepła na zasadach określonych w przepisach odrębnych.
- Ustaleniu, że gospodarkę odpadami stałymi należy realizować zgodnie z przepisami odrębnymi, w tym zasadami określonymi w regulaminie utrzymania czystości i porządku w gminie.
- Ustaleniu zakazu unieszkodliwiania odpadów w granicach własnych działki lub terenu elementarnego.

W ustaleniach dotyczących zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji określono, że powiązanie terenów objętych planem z zewnętrznym układem komunikacyjnym będzie realizowane drogą wewnętrzną posiadającą połączenie z drogą powiatową nr 1407N położonymi poza planem. Remontowane, przebudowywane, rozbudowywane oraz budowane systemy komunikacyjne powinny odpowiadać wymogom stawianym drogom pożarowym zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami. Na obszarze objętym projektem planu nie przewiduje się realizacji zadań własnym gminy z zakresu infrastruktury technicznej, inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym oraz ponadlokalnym.

W punkcie 1.4 prognozy przedstawiono w formie tabelarycznej zmiany w zagospodarowaniu obszaru tj.: różnice pomiędzy obowiązującym planem a projektem planu.

W punkcie 1.5 prognozy dokonano analizy odniesienia projektu planu miejscowego do dokumentów opracowywanych na poziomie wojewódzkim, powiatowym i gminnym oraz w punkcie 8 prognozy do dokumentów opracowywanych na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym.

Określając wpływ oddziaływania projektu planu na środowisko wykorzystano następujące metody prognozowania: badania terenowe, analizy dostępnych materiałów kartograficznych, analizy literatury i dostępnych materiałów źródłowych oraz analizy dokumentacji fotograficznych. Podczas badań inwentaryzacyjnych pod kątem występowania gatunków zwierząt szczególną uwagę zwracano na występowanie schronień i miejsc lęgowych. Identyfikacji gatunków flory dokonano in situ, na podstawie cech morfologicznych. Pisownię polską i łacińską nazw gatunkowych roślin naczyniowych podano według *Flowering plants and pteridophytes of Poland a checklist* Z. Mirka i in. (2002).

Punktem wyjściowy do prognozowania zmian w środowisku w wyniku realizacji zapisów ustaleń projektu planu jest przedstawienie w punkcie 5 prognozy istniejącego stanu środowiska. Teren objęty opracowaniem zlokalizowany jest w obrębie geodezyjnym Worławki, przy zachodnim brzegu jeziora Sunia. Obszar obejmuje niezabudowaną działkę nr ewid. 163/26 o powierzchni 0,2450 ha. Działka jest ogrodzona, zniwelowana, urządzona, porośnięta regularnie koszoną niską roślinnością trawiastą. W części zachodniej zlokalizowany jest antropogeniczny zbiornik wodny całkowicie pozbawiony roślinności wodnej i wodolubne, pełniący funkcję odwadniającą (melioracyjną, retencyjną). Podczas wizji terenowych obserwowano następujące gatunki zwierząt: pliszka siwa (*Motacilla alba*), kos (*Turdus merula*), krzyżówka (*Anas platyrhynchos*), sikora bogatka (*Parus major*). Z uwagi na położenie terenu w bezpośrednim sąsiedztwie jeziora Sunia obserwowano żaby z kompleksu zielonych. Obszar objęty opracowaniem położony jest w regionie wodnym Łyny i Węgorapy, w Obszarze Dorzecza Pregoly dla którego opracowano *Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Pregoly* (Dz. U. z 2016 r. poz. 1959). Obszar opracowania położony jest w zasięgu jednolitej części wód

podziemnych PLGW700020, dla której ocena zagrożenia nieosiągnięcia dobrego stanu ilościowego i jakościowego jako niezagrożona. JCWPd charakteryzuje się dobrym stanem chemicznym i dobrym stanem ilościowym. Obszar objęty opracowaniem znajduje się w zasięgu jednolitej części wód powierzchniowych RW7000185845729 *Sunia*, która ma status naturalnej i charakteryzuje się dobrym stanem i nie występuje ryzyko nieosiągnięcia celów środowiskowych. JCWP charakteryzuje się dobrym potencjałem ekologicznym i dobrym stanem chemicznym. Teren objęty projektem planu znajduje się poza zasięgiem Głównych Zbiorników Wód Podziemnych (GZWP). Na terenach objętym opracowaniem nie występują złoża kopalin oraz tereny górnicze w rozumieniu *prawa geologicznego i górniczego*. Na obszarze opracowanie nie występują prawne formy ochrony przyrody, o których mowa w ustawie o *ochronie przyrody* takie jak: park narodowy, rezerwat przyrody, park krajobrazowy, obszar NATURA 2000, obszar chronionego krajobrazu, użytek ekologiczny, stanowisko dokumentacyjne oraz zespół przyrodniczo-krajobrazowy. Najbliżej położonymi obszarami Natura 2000 są zlokalizowane w odległości ok. 4 km na zachód Obszar Natura 2000 Dolina Pasłęki PLB280002 oraz w odległości ok. 5 km na zachód Obszar Natura 2000 Rzeka Pasłęka PLH280006.

W granicach obszaru opracowania wyznaczono m.in. teren elementarny przeznaczony pod lokalizację zabudowy rekreacji indywidualnej (ML.01) w zasięgu którego na rysunku projektu planu wkreślono od strony antropogenicznego zbiornika wodnego, w nawiązaniu zabudowy zlokalizowanej na sąsiedniej działce, nieprzekraczalną linię zabudowy. Pozostała część działki jest przeznaczona pod zieleń urządzoną (ZP.01) i zieleń naturalną (ZN.01). Ponadto przewidziano zachowanie istniejącego antropogenicznego zbiornika wodnego i wydzielono go jako wody powierzchniowe śródlądowe (WS.01).

Projektowana zmiana aktualnego zagospodarowania terenu wiąże się z trwałym i nieodwracalnym zniszczeniem warstwy glebowej w miejscu lokalizacji obiektów budowlanych. Nowe inwestycje budowlane będą skutkować oddziaływaniem bezpośrednim stałym: uszczelnieniem podłoża, przeobrażeniami gruntów, a także zmniejszeniem areału terenów aktywnych biologicznie. Wystąpi także oddziaływanie bezpośrednie krótkoterminowe: ingerencja w środowisko gruntowe podczas prowadzenia prac budowlanych, przemieszanie mas ziemnych, wymiana gruntów lub/i ich zagęszczenie. Zmiana struktury gleby prowadzi zazwyczaj do jej zwięzłości, zmniejszenia uwilgotnienia oraz ilości tlenu. Zakres i skala zmian będzie uzależniona od przyjętych rozwiązań architektoniczno-inżynierskich.

Na etapie realizacji inwestycji możliwe jest zanieczyszczenie gleby na skutek niewłaściwego dysponowania odpadami, bądź wyciekami substancji ropopochodnych z pojazdów i maszyn. Przy prowadzeniu robót ziemnych należy pamiętać o ochronie próchnicznej warstwy gleby, która przed wykonaniem wykopów, powinna być wcześniej zdjeta i okresowo złożona w zaplanowanym miejscu, a po zakończeniu prac ziemnych i budowlanych rozesłana na powierzchnie objęte wcześniej pracami ziemnymi. Formą ochrony dla gleb jest również prowadzenie prawidłowej gospodarki odpadami stałymi i ciekłymi mogącymi wpływać na geochemię powierzchni litosfery. Ustalenia projektu planu w zakresie gospodarki odpadami komunalnymi stałymi oraz odprowadzania ścieków sanitarnych oraz wód opadowych i roztopowych zapewniają ochronę gleb. Z uwagi na lokalizację terenu w sąsiedztwie zbiornika wodnego oraz jeziora *Sunia* na etapie realizacji inwestycji należy zwrócić szczególną uwagę na warunki gruntowo-wodne terenu i sposób realizacji zabudowy.

Przewiduje się, że realizacja ustaleń projektu planu nie wpłynie negatywnie na wody powierzchniowe i podziemne, w tym na jednolite części wód powierzchniowych i podziemnych. Antropogeniczny zbiornik wodny znajdujący się w granicach obszaru objętego opracowaniem został wydzielony jako tereny wód powierzchniowych śródlądowych (WS.01) i zostanie zachowany w istniejącym stanie. Przyjęte założenia, ustalenia i zasady w odniesieniu do sposobu zaopatrzenia w wodę, postępowania ze ściekami oraz wodami opadowymi i roztopowymi, należy uznać za dające potencjalną gwarancję ochrony środowiska w odniesieniu do wód podziemnych i powierzchniowych.

Środowisko wodne jest w projekcie planu chronione przed degradacją poprzez pobór wody z sieci wodociągowej, odprowadzanie ścieków sanitarnych do sieci kanalizacji

sanitarnej lub do szczelnego zbiornika bezodpływowego lub przydomowej oczyszczalni ścieków na zasadach określonych w przepisach odrębnych, zaś wód opadowych i roztopowych z nawierzchni uszczelnionych dróg, parkingów i placów manewrowych zgodnie z przepisami odrębnymi, a z powierzchni dachów do gruntu lub zagospodarować w granicach własnych działki bez szkody dla gruntów sąsiednich zgodnie z przepisami odrębnymi. Należy pamiętać, że realizacja inwestycji nie może prowadzić do zmiany stanu wody na gruncie skutkującym naruszeniem stosunków wodnych ze szkoda dla gruntów sąsiednich, w tym zalewaniem okolicznych gruntów. Realizacja zabudowy i zagospodarowania terenów nie może naruszać przepisów m.in. ustawy prawo wodne, prawo budowlane oraz prawo ochrony środowiska. Z uwagi, że projekt planu przewiduje realizację zabudowy rekreacji indywidualnej nie przewiduje się generowania znaczących ilości ścieków komunalnych.

Z uwagi, że teren objęty opracowaniem porośnięty jest niską roślinnością trawiastą regularnie koszoną, realizacja obiektów budowlanych nie będzie wymagała usuwania drzew i krzewów. Z uwagi na położenie terenu w bezpośrednim sąsiedztwie jeziora Sunia należy pamiętać, że w odniesieniu do zwierząt, w tym płazów mają zastosowanie przepisy rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2016 r. poz. 2183) oraz ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody. Czynności zabronione w stosunku do chronionych gatunków zwierząt określone w art. 52 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody oraz par. 6 rozp. MŚ (tj. umyślne zabijanie; umyślne okaleczanie lub chwywanie; umyślne niszczenie ich jaj, postaci młodocianych lub form rozwojowych; niszczenie siedlisk lub ostoi, będących ich obszarem rozrodu, wychowu młodych, odpoczynku, migracji lub żerowania, niszczenie, usuwanie lub uszkodzanie gniazd, mrowisk, nor, legowisk, żeremi, tam, tarlisk, zimowisk lub innych schronień) mogą zostać podjęte wyłącznie po uzyskaniu stosowanej decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska wydanej na podstawie art. 56 ust. 2 pkt 1 i pkt 2 (pod warunkiem spełnienia przesłanek określonych w art. 56 ust. 4 ustawy o ochronie przyrody) na wykonanie czynności podlegających zakazom, w stosunku do gatunków objętych ochroną ścisłą i częściową.

Projekt planu przewiduje zaopatrzenie w ciepło z indywidualnych źródeł ciepła produkujących energię ze źródeł odnawialnych takich jak: panele fotowoltaiczne, kolektory słoneczne, pompy ciepła lub konwencjonalnych indywidualnych źródeł ciepła o technologiach spalania paliw zapewniających zachowanie norm emisji określonych w przepisach odrębnych; ponadto w projekcie planu dopuszczono realizację instalacji do produkcji energii ze źródeł odnawialnych takich jak: panele fotowoltaiczne i kolektory słoneczne montowane na dachach budynków oraz pompy ciepła na zasadach określonych w przepisach odrębnych. Wielkość emisji zanieczyszczeń do powietrza będzie uzależniona od stosowanych nośników energii oraz jakości urządzeń grzewczych. Z uwagi na planowane rozwiązania w zakresie zaopatrzenia w ciepło nie przewiduje się wystąpienia zagrożeń mogących wpłynąć negatywnie na jakość powietrza.

Na terenie objętym projektem planu przy zakładanej intensywności zabudowy i zachowaniu powierzchni biologicznie czynnych nie należy spodziewać się odczuwania zmian klimatu. Nie przewiduje się negatywnego wpływu realizacji ustaleń projektu planu na tereny objęte siecią Natura 2000, zabytki oraz dobra materialne.

Analizując wpływ ustaleń projektu planu na środowisko wskazanym byłoby uwzględnić poniższe wnioski wynikające z uwarunkowań środowiskowych.:

- Sugeruje się zachować istniejący antropogeniczny zbiornik wodny i wydzielić go jako tereny wód powierzchniowych.
- Sugeruje się wprowadzić zapis o zakazie grodzenia terenów położonych wzdłuż jeziora Sunia w odległości mniejszej niż 1,5 m od linii brzegowej.
- Sugeruje się wprowadzić zakaz lokalizowania tymczasowych obiektów budowlanych.
- W zakresie gospodarki odpadami stałymi wskazanym jest wprowadzić zapis, że należy ją realizować zgodnie z ustaleniami określonymi w regulaminie utrzymania czystości i porządku w gminie oraz przepisami odrębnymi. Ponadto sugeruje się wprowadzić zapis o zakazie unieszkodliwiania odpadów w granicach własnych działki lub terenu elementarnego.

- Z uwagi na położenie terenu w bezpośrednim sąsiedztwie jeziora Sunia należy pamiętać, że w odniesieniu do zwierząt, w tym płazów mają zastosowanie przepisy rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2016 r. poz. 2183) oraz ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

W trakcie realizacji przyszłych założeń inwestycyjnych na terenie objętym projektem planu należy pamiętać:

- W czasie prowadzenia prac budowlanych związanych z realizacją obiektów kubaturowych, urządzeń i sieci infrastruktury technicznej oraz ciągów infrastruktury komunikacyjnej należy prowadzić właściwą gospodarkę odpadami tj.: zapewnić odpowiednią ilość pojemników na odpady, prowadzić segregację odpadów, z wyszczególnieniem odpadów niebezpiecznych.
- Zaplecze budowy, w tym miejsce składowania materiałów budowlanych, powinno zostać zlokalizowane jak najdalej od jeziora Sunia i antropogenicznego zbiornika wodnego.
- W trakcie prac budowlanych wierzchnią urodzajną warstwę ziemi zaleca się składować osobno, a po zakończeniu prac budowlanych rozplantować na powierzchni gruntu i uporządkować teren.
- Prace budowlane powinny być prowadzone zgodnie z założeniami dobrych praktyk tj.: właściwa organizacja i lokalizacja zaplecza technicznego budowy, stosowanie technik i technologii minimalizujących uciążliwości środowiskowe (stosowanie maszyn i urządzeń sprawnych technicznie i spełniające obowiązujące standardy), przestrzeganie przepisów BHP i przeciwpożarowych, uporządkowanie i zrekultywowanie zajętego terenu po zakończeniu prac budowlanych itp.
- W harmonogramach prowadzenia prac budowlanych należy uwzględnić okresy lęgowe ptaków i okresy migracyjne płazów tj.: prace inwestycyjne powinny rozpocząć się przed lub po sezonie lęgowym. Należy pamiętać, że w stosunku do gatunków zwierząt objętych ochroną gatunkową zastosowanie mają przepisy rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2016 r. poz. 2183) oraz ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2016 poz. 2134 ze zm.). Czynności zabronione w stosunku do chronionych gatunków zwierząt określone w art. 52 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody oraz par. 6 rozp. MŚ (tj. umyślne zabijanie; umyślne okaleczanie lub chwywanie; umyślne niszczenie ich jaj, postaci młodocianych lub form rozwojowych; niszczenie siedlisk lub ostoi, będących ich obszarem rozrodu, wychowu młodych, odpoczynku, migracji lub żerowania, niszczenie, usuwanie lub uszkodzanie gniazd, mrowisk, nor, legowisk, żeremi, tam, tarlisk, zimowisk lub innych schronień) mogą zostać podjęte wyłącznie po uzyskaniu stosowanej decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie wydanej na podstawie art. 56 ust. 2 pkt 1 i pkt 2 (pod warunkiem spełnienia przesłanek określonych w art. 56 ust. 4 ustawy o ochronie przyrody) na wykonanie czynności podlegających zakazom, w stosunku do gatunków objętych ochroną ścisłą i częściową.
- Ochrona wód gruntowych i gleby powinna być realizowana poprzez zastosowanie właściwych zabezpieczeń technicznych.

Przy właściwej realizacji ustaleń projektu planu nie przewiduje się jego znaczącego negatywnego oddziaływania na środowisko oraz powstawania w przyszłości sytuacji problemowych. Przewidywane przekształcenia w strukturze przyrodniczej i funkcjonalno-przestrzennej sprowadzają się do koniecznych, niezbędnych regulacji w celu zachowania i ochrony najbardziej cennych komponentów środowiska.

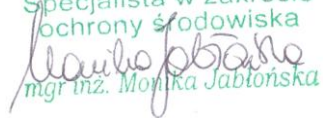
Z uwagi na skalę opracowania, rodzaj przewidywanego zagospodarowania oraz położenie terenu w odległości około 50 km na południe od północnej granicy kraju w wyniku realizacji ustaleń projektu planu nie prognozuje się możliwości wystąpienia transgranicznych oddziaływań na środowisko.

Monika Jabłońska
ul. Nasienna 19
10-816 Olsztyn

O Ś W I A D C Z E N I E

Oświadczam, że spełniam wymagania o których mowa w art. 74a ust. 2 ustawy z dnia z dnia 03 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (tekst jedn. Dz. U. z 2018 r. poz. 2081).

Jednocześnie oświadczam, że jestem świadoma odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

Specjalista w zakresie
ochrony środowiska

mgr inż. Monika Jabłońska

.....
(podpis)